

حرب عموی

دلاسیه نزدیکی
(فسم اینجنبه)

١٣٣٥	محرم	٦	دار الخلافة
١٣٣٢	تשרیف اول	٢١	جمعه
١٩١٦	تشریف ثانی	٣	

اردولر مزک سلسہ مظفر یاتندن:

استقلال و اعتلای ملته ستملرد نیری عارض اولان ایکی حقوقشکن

معاهده نامه‌ی مارچه‌لایان دست آهنین

خارجیه نظارتک بودن آلمان و آوستريا حکومتاریه تبلیغ ایندیکی (نوته) و استحکامیه فسخ
والما اولونان (پارس) و (برلین) معاہده نامه لری واولری بازچه لایان

جسته

دونی از خود تعلو، پارس و برلن معاهده نامه لیستن فسخ اولوندینی مبنی خارجیه نظاری طرف دندن
اوسترا حکومتیه اعطای ایدتیریان نوطه نک صورتی درج استدی. دوند هه سویا هدیکنر
بو نوطه ایله مملکت استقلال، بعی حق حیات و تقاضی نامه استحصال اولوغا ن بوظفره حرب
د خمولدن بری قازاندینیه موقساتک اک همیرلندن بری اوپوب، حق حریه اشتراکن اول
(عدم عقده) د، الما خصه صنایع کوسته دیکنر، هه قسته ده آخته، هه د جده حائز استمند.

مهود (عهد عتیقه) بی این حوصله اوسزدیدن هوقت ده ایچی بو درجهه خار ایندزه
بوبی ظرف سیاسی بی ایسه هر ساحره لنده فانخرمه استادا ایک سندبیری ابراز ایندیکمن
شانلی قهرمانانهه مدویته، فی الحقیقہ ملت، ایک سندبیری یکجود برکتهه کوی، امثالهه آنچی یشه کندی
تاریخزده مصادف اولینهه جانسازانهه جاستره، خدا سپسانهه غیرتلره سرحدل مند بدل خون و جان
ایدرکن بالکن ملکمنی بای اعدایه چیستمکدن و قایه دکل و فقط بالخاصه مصلزلندری اوروبا دول
خرسنهه سنهک اک وجданوز و اصافنک حقز لفلهه استالانلهه و سرسیتی انکشافهه مسلط ایندیک
قیود دخی کلایا اما و اسا غایه سی تعیق ایله مکده ایدی . بو غایهه ایسه و اردومزک بر طرفدن
ملکتمنهه یهومه یلنن دشمنلک پای صوتی حدودلرده قیرهه (چنان قله) و (کوه الاماره)
منظرنلری کی شانلی غلبه ل احراب و دیکن طرفدن ده (غالیجا) و (دوریجه) ده اولینهه کوی
منقنه ایدهه طلاغیدن طلغه، کنیده، ملک بدهه اند دانه معاهه نیل افساس، صه دشله هر کون

فارس و برلن عهد نامه لرینک فسخ و ابطالی

پارس و بریان عهد نامه لیست خسخ و ابطالی
منضم اوله رق حکومت سینه طرفندن آلمانیا
و آوستربیا- مجارستان دولتلیه تیلسخ اولویان نوطه نک
صوروی دوئی غرتمارده انتشار ایندی. حکومت
کوئیدنی بولیه بر قرار امتحانیه سوق ایدن سیلری
نوشه ستدنه کافی در جهاد تعداد ویان ایتش اوله
میله او با پاده ژرم طرفندن آرچه ایصالات اعطا شه
روم کو ولهمز. آنچه بتوهه ایله دو لترک
حریت و استقلالی بعدما کشندی قویز کرهان و کفالتی
آلته آینمقدمه ویه بو حریت و استقلال ایله به کون
عیانی دولتی آلمانیا و آوستربیا - مجارستان دولتاری
ایله متساوی شرط اداره ستدنه اتفاق عقد ایتش
بولو فنده اولدینی جهله شومسعود تبیجه ایله اونک
حیات افزای مابعدلی هننده بعض مرتبه تصریحات
او ادی، ظاهرسن مصاله ایمان

پارس معاہدہ نامه سنک ۷ تجی ماده سی عمالی
سلطنتک تأمیت ملکیت سی مذ کود معاہدہ یه
و این الامضا اولان دولتک تکافی آلتنه قویدن
سوکره عمالی دولتی حر و مستقل اوروبا دولتی
عده اینیه ادخال ایدیوردی. اوقدره عمالی دولتک
قامیت ملکیت سی اختلال ایدر صورت دهد و پسر قله بیله جی
هر هانک بر تعریض دیکر و این الامصالیه اور ویمانفع
عموم سی اختلال ایدر بوجر کت کی تلقی الوونه ردق
در حال رد و ابطالی کاگل اوله حق معاملاته توسل
الوونه چنی ده معاہدہ نامه نک تمسن ایتدیه صریح
تمهول دن برو ایدی . بو شرائط آشنده عمالی
دولتک حریت و استقلالی ، دیکر هیچ بود دوکل
حریت و استقلالی ایله قیاس قبول ایته بیه جک
صورت ده مصونیت و امنیت آلتنه آینش بولو -
بیوردی . چونکه بکرش عمالی دولتی حریت
و استقلاله و قوی بوله بیله جک تعریضی بتوون قوت
وقدرتنه استداد ایله دفع ایچک صلاحیتی حائزه ایدی .
اوندن باشهه اوله بر تعریض دهنه اوروبا دولتک
عادتا برو وظیفه کی تمد آلتنه آینش مظاهر تاری ده
اک قوی بر استندا کاه ایدی .

آوت ایشک ظاهري بوله ايدي. فقط حقيت
بوظاهر ايله هيج رفزان و سچ رسونه اس زير
چقماidi. چونكه دولتارك عثماني ملک حقنهه اتخاذ
ايندکاري بوقار لرنده صميمت و جديت يوق ايدي.
دولتارك بوقار لرنده صميمت و جديت ييله اوشه ،
اوحالده تماميت ملکييه من حفنهه خيرخواهانه اولن لازم
نميمه جك اولان بعوموي تكافل ينه حرمت واستقلال
ليزره قولاي قولي اي تائي اولونه مياهق برغبيه
تشكيل ايشک ما هيتدن فايل دك كل روتوله مازدي. چونكه
حرمت واستقلال خيرخواهانه عن اوشه ياد اولوهه حق
بر نوع و مسait ايله ادامه مي عقلاء و فعلا ممكن

دوی غزنه، پارس و برلن معاہدہ نامه‌لرست سخن اولوندیغی مین خارجیه ظاهري طرفاندن آلمانيا و آوستريا حکومتیه اعطا ایتدیریان نوطه‌نک صورتی درج ایتدی. دونون ده سویله‌دیکن اوزرده، بو نوطه‌ایله مملکتک استقلالی، یعنی حق حیات و بقایی نامه استحصال اولونان بوظفر، حرب عمومی به دخوازندن برى فازاندیغمن موقدانات الک هم‌لردن برى اولوب، حق حریه اشتراکن اول معهود (عوود عتیقه) بی الفا خصوصیه کوستردیکن هو قیتده آنچیق بود درجه‌ده حاضر اهیتدر.

بوکی ظفر سیاسی بی ایسه، حرب ساحله‌لرندن قاطیطره‌مه استناداً ایکی سندنبری ابراز ایتدیکن شانلی فرماننالهاره مدیونون. في الحقيقة ملت، ایکی سندنبری یکجوجود برکتله کپی، اهتمانه آنچیق ینه کنندی تاریخزده مصادف اولوندیغ مناجیارانه جاستل، خداوندانه غیر تلله سرحدلرمنده بدل خون و جان ایدرکن بالکن ملکبزی بای اعدایه چیکستکن و قیله دکل و فقط بالخاصه صصرلریدی اوروبا دول خرسنیا یه‌ستک الک وجدا‌سوز و الصافتک حضرت‌لارله استقلالزه و سریسی انکشافزه مسلط ایتدیکن قیودی دخی کل‌آ اما و الماء غایبی تعقب ایله‌مکده ایدی. بو غایبیه ایسه، اردومنک بر طرفاندن مملکتکن هجومه بیه‌من دشمنارک بای صولتی حدادولده قیه‌دق (چنان‌قلمه) و (کوتا‌اماره) مظفر ستاری کی شانلی غلبلر احراری و دیکر طرددن ده (غالیچا) و (دوربجه) ده اولوندیغی کپی متفق اردوله طوغربن دها زیاده تغیر ایدلک‌که دره (پارس) و (برلن) نهاده نامه‌لرست القاعی مختصن صوک توشه، ایته اردومنک احتفاظ ایتدیکن بوع ائک الک یکیلردن والک بوکلردن بریدر. بوندن طولایی‌تدره، که استقلال موجود‌تتری تشید و تحکیم ایله‌یه‌چک اولان، یعنی حیات میه‌منده، بوتون ملل متربیه هنده کی، هر درول اسباب اعتلا و اکشافی بخش ایده‌چک بولونان بو فخن و الکا کیفیتی صورت مخصوصه ده بردده دها قید و تثیت ایتكی‌الزم دایدی‌بیور، (فایتو ولاسیون) لرک القاعی کپی، اسال آتیه‌ملت طرفاندن هسته دوریه‌ی شکران عظیم ایله تعید و نذکار ایدل‌چک اولان بوسیاسی موقعيت‌لرمنی مدیون بولوندیغمن شانلی و فدا کار اردومنه ایسه، بومانتباشه قلبلرمنی طولی‌یران حسیات منت و محجنی ابلاغ ایله‌مک هیز ایچون بزر و جیهد.

اوروبا دولتارينك عمومي تکالفارلاري ايله حرمت
و واستقلالزرك ايک تضاد تشکيل ايديمچي نقطه شو
ايدي که اورتهده بولمه عمومي بر تکافل وار ايکن
بز اوروبا دولتارندن بروي ويا برا قابچي ايله بر اتفاق
عقلد ايده مندك، چونكه بولمه بر تشبته، يا بزن
ديك دولت طرفندن تقاضايه عمروض قاليردق،
با زرم ايله اتفاق ايچه لري لازم کاه جك دولتل، شو
حاذنهاتك تويند ايده حکم رفاقت و مشكلانه حسنه
فاتهورق اوبله بر ائلاف و اتفاقه باقلاشقدن اجتناب
ايدرلardi . نه کم اوبلده اوپلي . خوسوصيه
مشروطتنيک اعلانندن صو کره بز هاكى برمنظمه
پيك اوهرق سلامتمني کندى قدرت و خطاشرزك
سربيجه ايش كورمهسته آزادچه ضعفه و سيله
انگنان اولونه رق نازكانه عدم قبول ايله فارشيانه
کلش ايديك .

پاک آئی ، بزم هر ہاندی بر منظومہ مدد موافق
طوفانچوں کی مشکل و عادتاً مجال اولان شو حالان
گورہ باری حفظ دمکی محمود نامیت ملکہ وسیاسو
استقلال تکالی و طبیعتی کو دربوری ایدی ؟ خاری
والملکن . دنیلیلیک بعومی تکامل بزم ایجوان
دھی مشتموں بر اغافل پر بدھی حکم و تائیری حاصل
اولہ تاشرد . مثلاً فائزراز لک تو نہ سلطان لرنڈ
پاٹدیغعن کی پڑ نامیت ملکہ مری اخال ایدر

نهایت عمومی حرب هائمه‌سی ظور ایتحادیه او بجهیزی از زیاده بزم طرق و نهیه بیله‌چک اولان بو هنگامه‌ده بالا مسلط بر زیده سلاحه صاریخه درق منغولیه عزله منتظر ک اولان دولت ایله بالاتفاق سلامت واستسلام لیزک صیانته فایلشید، ایلک کوندن بو آنده دکین بومقدس مقصد اوغور نامه جان ایله باش ایله او غری شدق، سفر رلکمک ایلک کوئلر نامه اجنبی امیازلی بالاسی رفع و الماء ایندیکمک کی ایک سنه‌ملک مظفر و غالب بر جردین صوره ده شهدی ایشه - آرتق ذاتاً کافان لم یکن حکمه کیرممش اولان - ایک عهد نامه‌نات فسخ و الماء راسمه سین اجرأ آبله بورز.

فی الحقيقة حکومتک پارس و برلن عهد نامه‌لری حقنده کی قراری صرف مرا سمه عائد بر معامله‌لدن عبارتدر . بعهد نامه‌لر پامض الامضا دولت‌لدن دری ایله حب خانه بولنیبورز ، همایت ملکیه منی کاکل اولان بود دولت ایلر ازند کاسه بزی بر آوچو صو اینچنه بوغه بق بر غرض و عدوان ایله حراث ایدیبورل . اولانه بالطبع آرمده اوابه عهد نامه‌لر و جودنده بمحیه آرتق امکان یوقدر .

نهایت عاده ایلک کوندن بو لفده زک دیکر این دولت ایسه متساوی شر طلاق آنتده طالعمری طالعمری شرک ایله دکین متفق‌لریز در .

نطق هایون حضرت پادشاهی صورتی

مختصر ایات و معموّات :

اوچی دوّرۀ اجتماعه ناک اوچنچی اجتماعی دها مساعده شرائط تحتمنه کشاد ایده بیلیکدن طولای جتاب خفه حد و شنا ایدرم .
کهن سنه اجتاخت مسکونیه طغری اردوی شاهنام تأثیره مهانی عمر لرجه تاریخ عالمه محسوس اوله بحق شانی برموقبیت احرار ایشان بای تخت دولت و مقر خلافات قبولیتی آچق اوززه جناب قلمه جواویه برلشمی اولان انکلیز و فرانس اردویی شایمات عظیمه و بردوره رک فراره مجبور ایشیدی . استانبول و بریتانیا کشاد مسعودی اوژریه متفق اردویله العمال بیان ایدن اردویه کیال شان و شرفة اکبال ایشیک بوخطیه مهمیه متفاق دیک جمهاره سوچه بستان ایشان ایسده دشمنی استانبول اوکنده اوغرا دقفری هنینک اشتمانی بیقه بر لرده آلمی حرصله بیوک قواره تمشید ایده لردو قوای امداده منک و زودنند مقدم عراق و قفسا حددولنده تجاوزه گچهاردی . دشمنک تپری هدیدیسته رغماً مذکور بجهه لرده بولان اردویه خلووه مدافعه ایدرک الدلیل امره توپیقاً تدریجی صورته پیکسلر و پیدری بینش قوای امداده بیک پاره دشمنک استیلرین هر ایک جووده توپیه موقع اولله بر ارس مقابل تعریضه بکمباره ، بنداد اوکه قدر تقویت ایدن دشن اوردو منک معاومت دلیله و تعریض طاقت بر اشانه سیله دوچار هرعت اوشیں وبقیه بیویه ایله احصار ایله بیک کوهه الاماره استیحکامه الشما ایده بیلشدی . مصوص اردویی قورتاویق اوززه متادی قوای امداده ایله تپریه ایدبلان دشمنک آلبزه دوام ایدن جهانی اردویه کشیده و داکاره میاومتاری قارشوستنده عالم فائیش ، کوهه الاماره عصمور اولان انکلیز جزئی « طاؤسند » بیون هیئت شابطاوی و اردو سیله عرض تسلیتیه مجبور ایشدر . فلاجیه اوکنده کی محاربه مهنه ایله ایشان بوللابیه صرده دوسرل قوموشمن ایلان ملکتی استیلا ایده جوب حد دمنه تقویت ایشیدی . انکلیز اردویی هنینه اوغرا اندقدن و کوهه الاماره عصمور بیچ ایدل کدن روس اردویی تکمیلیه خلیفه صوت بیلیک دشمنک سیرانه تعریضلریه کرماسانه و هیان روسراند خلیص ایدوب طهران فریه قدر یشمشد .

سامان و قومشو علکت اولان ایلان تکمل و ترقیس ایچون لازم اولان بیون مساعده شرائطی احرار و هردرلو قیود مضره دن آزاده اولری مسقفل و سره برجات اکتساب ایلی کوونک بوسزد . هردردو تعلیب ایشیک غایلاردن بریسیدر . شرق خود دمنی کجاویز ایدن روس اردویی تکمیلیه خلیفه ایلان او جبهه ده کی اردو منک دشمنی حدود خارجه آتی خصوصیه ده کی وظیه سنتک اجر اسده ده تصریت السیه به مقامه بیتی جتاب خهدن تیاز ایلام .

بیون عالم اسلامک سعادتیه قانیه بجهه بیلیک متشول ایلان تیزه ده مکنامه ایشانه ایشانه ، هیانه ایشانه قیاساری مقام خلافتیه فارشی و قع لوای عصیان ایلی کافر منی موج اویلی . خایی ظاهر ایدن هر قومک جزای سراسیتی بوله جنه شهیه من بودن .

یشمشد کی عسکرلر عزده آتا وطن ایله رایله لری مقطع اولله بر ایلام هر درلو هر رومیانه فارشی بیوک بر مصیر و خمل کوسته رک مجاهدین ایله لرکه ایکلیز اردویی عدن ایله قدر سوزد . امام یهیانک بودموده اظهار ایشیک سادات و حیثیت اسلامیه مونیمه باید ایدرم . طرابلس غرب بیلیک ده شامرات کونا کونی کوونه آلدیره دن اورایه بینش ضایا تیزک سیون و داره و خواره مسمازک ایلاق ایله دشمنلر عزمه موقبیلی ضربه ایلر و ور مقداد دل . طرابلس غرب بیون دن اسلام نامه اور اردو دوام ایدن مجاهدات ده لسان شکران ایله ذکر ایدر ، نایب ایلان ایلان سوسی شیخی السید احمد الشیریف پاشانک عنم و مقامتی تقدیر ایدرم . مصراک استیحکامه ایمان اولان اردویی هایونم جووک فرغین قوملری اوژرنده اسیاب موتفقی احضار ایله غشودلر . وقت من هوئنده جناب حقک خطا مذکوره ده تختیه ده موقع بیوره جنه الطاف النبیه دن مأمور ایدرم .

جناب قلمه و کاپیولیدن فراره مجبور قالان خصاره عافیت یعنی ایدن صربیلاری قورتاویق و متفقانه ایله تینا ناسیس ایدن خلوط الصالیمه می که بیام خویا سیله اردویی سلاییک کوونه ده کی اردو منک هنر مذکوری و جوازی اشغال ایشان ایدی . اوراده موقعي قوه ایله بر ایلام رومانی و بیاناتی عالیه زه تعریب ایچون مادی و معنوی بیون جوهد و غیری سرفده دوام ایشان و رسالتک متفق اردو دلک دیکر جبهه لرده متشول اولینی صرده غالبیان بخداون ایله موشه بیض موقبیل استحصال ایلی اوژریه رومانی حربه سوره کایه بیلیکلر . رومانیان جنوبند و شیانند بیوک بر صولاته ایپولیان متفق اردو دلر روس و رومان اردویی پریانه ایلر دشمنلر ده بودنده جانلانی ایلری بروهه ایلداره ، شابطا و عسکر منک و بوریه و غاییاده دنیالک دل تقطیم و لاه بیادر اردویی ایله بیان بایه ایشکاری حربلر دده ایلان ایشکاری شجاعت و لذا کاری ایله تایز ایلی متعال ایلی ایلی ایلی تلبدن نیویک بر غرور میلک بیانده ایلری چهانه بر قانده ایشان ایلداره . ادو و دو غای هایونک بوداده عظامه ایلان ایلری دا کارانی ، میان و عزیزی ، هر درلو تقدیره سزا بیادرانی لسان تیبل ایله بزرگ ده دما باید و سجدت مکرانه قیاده متفقیت نهایه ایچون جناب حمدن نصرت و توفیقات دلبر و بیوسیله ایله ده شهابه روحت ، غازیله سلامت تی ایلام .

قایپنولاسیونلرک القایی اوژریه نهایات حقوقیه می ایوویا حقوق دوی و معامله " مجاہد اساسنے " توفیقاً تضمیم ایچون متفقی مفاوته لرکدا کرنه متفقی آلتانی حکومت ایله ایشانه ایشانه ایله ده مذکوره ده بینده ایشاجیه برای تصدیق جلسکرده تو دیه اونلیه بکنی اید ایدرم . شرائط عویمه و اوضاعیه واضح الاما دلکل جاندن میانیا ایلیمنه اولریق ایلال ایلریکنندن طولای اساسا کاتیم بکن اولوب سبب موجودیانی غالب ایگله بر ایلام آدمیره امور داخلیه منه مداخله ایچون و سیله اخذا ایدبلان بارس و بریان معاذه لری ده بودمه فسخ ایشک . متفقانه نهایات سیاسیه منکوند کونه بر قانده ایشان ایدن متفاق بر ایعاد و صمیمت داڑه سندده هریان ایشکه ده .

کهن سنه کی تغایرده ده بیان ایشیک وجه ایله دشمنلر مهاره فارشی اولان سیاست مشترکه مندار احریک هر کفله سنده یکیکه مهاره معاونت ایدرک علکت و ملنار منک قابیات مخصره و اوصاف طبیعیه سنتک فکهاف و تعالیسه مساعده بر صلحک حصوله قدر جربه ثبات ایشان ایله بقدر . بیطریلر ایلان ده سانپا این دوستانه ده .

جهان حرسک میکلات عظیمه سنه کوکس کرمبلیک ایچون هر شیدن اول و فاق و اتحاده لزوم وارد . میلکزک کهن سنه لرده اولینی کی ایظام و احادع خصوصنده منه غونه امثال ایله بقدر اید و احوال حربه الایتیه تقطیم و تودع ایدبلان لواح قانونی ایله بودجه واستقرایات قانوونیکش ده مرعنه ده تدقیق ایسلنسته انتظار ایلام حربه ایچون اهیت عظیمه سی حس و ادارک ایله طلب ایدبلان هر درلو اولان مساعی مذکوره کزک توفیقات الهیه مظہریتی تی ایله مجلس عمومی کشاد ایدرم .

Kout-el-Amara, a été obligé à se rendre avec tous le corps de ses officiers et son armée.

Tandis que nous étions occupés par la bataille terrible engagée devant Félabié, les Russes s'étaient approchés de notre frontière méridionale en envahissant les territoires de notre voisine, la Perse.

Après avoir battu l'Armée anglaise et fait prisonniers les assiégés de Kout-el-Amara, Notre armée se retournant vers les Russes a, par ses attaques intrépidées, délivré Kermanchah et Hamadan de leurs mains et est arrivée près de Téhéran.

Un des buts que nous poursuivons dans cette guerre c'est de voir la Perse, qui est un pays musulman et voisin, acquérir toutes les conditions favorables à son évolution et à son progrès, et d'assurer une existence indépendante et prospère, libre de toutes entraves préjudiciables.

Je prie Dieu pour que Notre armée du front oriental, qui a complètement arrêté les forces russes ayant franchi notre frontière de l'Est, obtienne aussi son aide divine dans l'accomplissement de la tâche qui lui incombe de rejeter l'ennemi hors de la frontière.

Le fait qu'alors que nous sommes occupés à combattre pour le bonheur de tout le monde musulman, l'ancien Emir de la Mecque, cédaient aux séductions de nos ennemis, a levé contre le Khalifat l'étendard de la révolte. Nous a péniblement affecté. Nous ne doutons pas que celui-ci dont la trahison a été établie ne reçoive la punition qu'il mérite.

Nos troupes du Yémen, quoique privées de tout contact avec la mère patrie, ont, en faisant preuve de la plus grande résignation devant les privations de toute sorte, repoussé, avec le concours des Mudjahids, l'armée anglaise jusque dans Aden.

Je cite avec satisfaction la fidélité et le patriotisme islamiques dont Imam Yahia a fait preuve cette fois encore.

Les Mudjahids de Tripoli d'Afrique, conduits et dirigés par Nos officiers qui y sont parvenus et renforcés d'autre part par les Musulmans des environs, infligent avec succès des coups à nos ennemis, sans reculer devant aucun danger.

Je mentionne ici avec reconnaissance les guerres sacrées qui s'y sont toujours déroulées depuis la campagne tripolitaine au nom de la délivrance de l'Islam.

J'apprécie la résolution et la fermeté de Notre Naib-us-Sultan, Es-Séid Ahmed Echérif pacha, Cheïf des Séoussis. Mon Armée Impériale, chargée de la délivrance de l'Egypte, est occupée à préparer, sur les sables brillants du désert, les moyens nécessaires pour le succès. J'espère que le Tout Puissant dans sa faveur divine nous permettra de délivrer en temps voulu ladite contrée.

Nos ennemis, qui avaient été obligés de prendre la fuite aux Dardanelles et à Gallipoli, ont envoyé leurs troupes à Salonique et occupé cette ville et ses environs avec l'illusion de sauver les Serbes dont le sort était décidé et de pouvoir couper nos communications heureusement établies avec Nos alliés.

Tout en y fortifiant leur position, ils ont déployé tous leurs efforts matériellement et moralement pour inciter la Roumanie et la Grèce contre nous.

A la suite de succès locaux obtenus par les Russes, qui avaient pris l'offensive en Galicie pendant que les armées alliées se trouvaient occupées sur les autres fronts, nos ennemis ont pu, entraîner la Roumanie dans la guerre.

Les troupes alliées s'avancent avec un grand élan des frontières septentrionale et méridionale de la Roumanie ont dispersé les armées russes et roumaines et détruit ainsi les espoirs qui s'étaient cette fois encore ranimés chez nos ennemis.

Le fait que Nos officiers et Nos soldats qui se sont distingués par le courage et l'abnégation dont ils ont fait preuve également en Galicie et dans la Dobroudja au cours des combats auxquels ils prennent part côté à côté avec les armées les mieux organisées et les plus vaillantes du monde, a montré encore une fois à l'univers quelle fierté nationale vit dans le cœur de l'armée ottomane.

Je cite encore une fois avec éloge l'abnégation, la fermeté, la ténacité, la bravoure dignes de toutes louanges dont Mon armée et Ma flotte Impériales font preuve dans cette lutte gigantesque. Me prosternant avec reconnaissance je sollicite du Tout-Puissant Son aide et Sa grâce pour la victoire finale. A cette occasion j'imploré la bénédiction divine pour les «Chéhids» et le salut pour les Ghazis».

A la suite de l'abrogation des capitulations, Nous avions entamé, en premier lieu,

avec Notre allié, le Gouvernement allemand, les négociations nécessaires au sujet des conventions devant régler nos relations juridiques sur les bases du droit international européen et du principe de la réciprocité.

J'espère que ces conventions seront prochainement sanctionnées et soumises à votre haute assemblée pour être approuvées.

Nous venons de dénoncer également les traités de Paris et de Berlin qui en principe étaient devenus nuls et non avenus pour la raison que les puissances signataires ont de tout temps porté atteinte à nos décrets à leurs stipulations générales et essentielles et qui tout en ayant perdu leur raison d'être, servaient de prétexte de temps à autre à l'omination dans nos affaires intérieures.

Nos relations politiques avec Nos alliés se développent dans une confiance et une sincérité réciproques qui augmentent de jour en jour.

Ainsi que Je l'avais déclaré dans Mon discours de l'année passée, notre politique commune envers nos ennemis sera de persévérer dans la guerre en nous prêtant une aide mutuelle sur tous les points des différents théâtres de la guerre jusqu'à l'obtention d'une paix permettant le développement des capacités particulières et des qualités naturelles de Nos pays et de Nos peuples.

Nos relations avec les Etats neutres sont amicales.

Afin de pouvoir tenir tête aux grandes difficultés de la guerre mondiale, l'accord et l'union sont nécessaires avant tout. J'espère que votre Assemblée sera pour la nation, comme les années précédentes, un exemple d'ordre et d'union. Je M'attends à ce que les projets de lois qui ont été élaborés par suite des nécessités de la guerre et qui vous ont été remis, ainsi que les lois du budget et des emprunts soient examinés avec célérité.

En priant Dieu d'accorder le succès aux efforts que vous déployerez pour le salut de Ma Nation et de Mon Gouvernement qui, dans la juste notion de la grande importance de la guerre actuelle, ont prouvé leur patriotisme religieux et civique en prodiguant tout leur concours et tous les sacrifices qui leur sont demandés, Je déclare le Parlement ouvert.

A la fin du discours une prière est récitée par le nakib-ul-Echref. Ensuite le Souverain après avoir salué l'assemblée, se retire au salon impérial. Après un court repos Sa Majesté quitte le Parlement à 1 h. 40 avec le même cérémonial qu'à l'arrivée pour rentrer au palais de Dolma-Bagché.

TDV ISAM
Kütüphanesi Arşivi
No ZE 609

La cérémonie de l'ouverture

S.M.I. le Sultan après un court repos a pris place dans la tribune impériale accompagné par les princes et sa suite militaire.

Le Souverain salue les députés et fait appeler auprès de lui Fuad bey, premier secrétaire du palais, à qui il remet le discours du trône. Ce dernier après l'avoir porté à ses levres monte à la tribune et en donne lecture.

Discours de S.M.I. le Sultan

Je rends grâce à Dieu de M'avoir permis d'ouvrir dans des conditions plus favorables la troisième session de la troisième législature.

Vers la fin de la session de l'année dernière Mon Armée Impériale a remporté une victoire glorieuse dont l'impression restera pendant des siècles dans l'histoire de l'univers; elle a obligé à s'enfuir, en leur infligeant des pertes énormes, les armées anglaises et françaises qui s'étaient installées dans les environs des Dardanelles pour forcer les portes de la Capitale de l'Empire et l'attaque du Khalifat.

Après que Notre armée, qui avait pris contact avec les armées alliées, à la suite de l'heureuse ouverture de la voie de Constantinople-Berlin, eut accompli avec gloire et honneur cette tâche importante, elle était envoyée sur d'autres fronts. Mais les ennemis, mis par le désir acharné de prendre toujours leur revanche de la défaite qu'ils avaient subie devant Constantinople, ont concentré des forces considérables et attaqué les frontières du Caucase et de l'Irak avant l'arrivée de nos renforts.

Nos troupes qui se trouvaient sur ces fronts, malgré la supériorité numérique de l'ennemi, se sont défendues pied à pied et repoussées graduellement conformément aux ordres reçus. Avec l'aide des troupes de renforts arrivant au fur et à mesure, elles ont réussi à arrêter sur tous les deux fronts l'invasion de l'ennemi et ont même passé à l'offensive.

L'ennemi, qui s'était approché jusqu'à Bagdad, a subi une défaite grâce à la résistance héroïque de Notre armée et à son attaque irrésistible et s'est réfugié avec ce qui lui restait de troupes à la place fortifiée de Kout-el-Amara qu'il avait préparée d'avance. Les attaques effectuées pendant des mois entiers par l'ennemi, constamment renforcé par des troupes de secours en vue de délivrer son armée assiégée, se sont brisées devant la résistance pleine de vaillance et d'abnégation de Notre armée. Le général anglais Townshend, assiégé

فرانسه ده منطقه احتمال غلبه سی

دوست غریبه لرد «کوکیه چاوتون»^۵
فر دیسپلای اینباره در بریتانیه و آمریکا
نموده بود. ندکن، عزیز غریبه لرد
امرازه این سرچ اندکی اندکی را در یونان و یونجه
تفاوتی پارسیان انداد اندیجه اولان و
واسده انسانخواه وولفولک شفاف شفاف
گردید. این روزی که اینه مکرر و حق پنهان
خنده داشت سرچ صلحه کنکه اندیجه ایمان
اعلان اندیجه کنکه بروحت و ازدی
«کوکیه چاوتون»^۶ اندیجه ایمان
فرازه دی سلاخت عاقلله مانندیار غیره
برادرانه اینه باشدند. شاهمه ایله اوارو
سوادیتی رش اندک میانه کنکه ایمان
دیبلوماتی خلاصه شو فکری ایلری سور

- فرانسیسک الماجیلہ بر صاحب
قد اپنی مادرانہ
- لکن یونون اسلام دو ولاریں تک
مدح صاحب اگرلئے جو یورپی دشمن کا
مقدمہ دیجکار اسلام اور انسان نامدی کا
پورا دک، بکھر کی اپنی اسلام اور
دولتیزدرا
- فرانسیس ایلم رو سی بر لڑکوں آتا
صلح اولیق یعنی مذاکور کو کیریہ بیٹھا رہا
اُن امکانتوں پر فرار خلافت اور

شمشیک و قلقلی الی شنبه ای انگارک خا
بنای حرب اندھرمانل
۱- انگارک ندی آمال و منوی
حرب اندور - اسلاخک خرسلاختی ایون
اللاف، کوئن کونه بوسنیچین دریه ایکنک
- فراس راه راک جالک ایکنک
صورت چدیده تامل ایندھرول - ویولر، ای
انداز لانگله باری باریکه، برو - ور - فر
آمان ایکنک درد دیشیک دنار
۷ - اک انگارک خرقی کادی ایست
ایون قورنه مکه کسرمه بکره، برو و ای
ایسته او زان روس دوس دندم نده
کلان اندوری الیه بر لکه فراسله،

ملکیتی داشتهند بیو-ان بر توانی از مخدون که
پوکوله-د، فراسل-ده، مدد-ده، مینموده بر
و اعتبارن دوشمنش ایدی. رجال و
قام احتجال میمه اله ایه او غیر شیور و افکار
اویله چه فایلاید پورلری. کو-ستینجه و چر ناو
سوطواری اله خردت آیدن و پشت
فرار شیسته-ده، فرسازه اعادت-دهی شاهی
قرار موقوفه عطاء، درودون ^{قرار} شده آله
بر فاج قربه و یا خوب دلنش بر طبله
بر اهمت و مردن در مرجه هیچ خفجه-ده

بر قسم دیکری ایسه [ملاه و هاک] و یقتو
۲۶ نصرن اول ۱۹۱۶ تاریخی بند
گوستینیجی قورنارمچ و [ماکزون] از
تسلیک اعماق ایشور [سازای] او اوس
اعطا شد و ملکی ایشور سورپورادی: ما کفرنده
کلک ایشور سازایه امر فیض
فرانسنه کل شام عربون سیاسیمه
جز افرادی دهی انکار ایدبوری ؟

لکن کوریبورز که بو منطقه سازان د
صکره برده منطق دوری کلیور؛ فو
متغایر این هوا اولی کی طوغری

لارگان و بالاده خلاصه ایدیلین دیسیومات
زیاده سیله شایان نظردر . دیک اولیور که
آرتن قرانسده باتق طادی و بردی . چ
کندیسته ارائه ایدیلین بوطلاق باملن

برآزده نور حقیقی ایستیو
اکر فرانسنه سرکارنده ، او ج سنا
حقیق وطن بروران بولونه ایدی ، ماده

خلاصه اندیشه‌زدگانی بولومنی اعدام ا
درک و قدری اینیه‌لردى الله بولىك
فلاكته اوچ امازىدى . دىلىمۇنىڭ مـ
قىرسىـدە انكار عمومىتى انكىنە حق
و پىعىتىدە بولۇندىغى كۆستېرىپور . فـ

کون چیزی رکه انکار نهاد، [خان آن
لطفاً معتقد تغیر پرسیله یاد ایدیان انکار نهاد آهان
بریک مسئله اورتی به قومنشون. بودولت، هـ
آهان، فـالـدـهـ، هـلـکـلـاقـ وـاعـدـهـ دـلـهـ غـ

فرالله ازاسه غایب ایشک، هر کزینی بورده
ایشک شوبله طاوسون بر طرفدن موتوفارک
طرفدن انکلیز دونخانستک تضییقنه او

10 of 10

فو انسوا ژو ڙف

[١٥٥] وفہد عدنان

اما کوستیا پکا لزوم کر دید، جونہ کو اُسوشنا
حقیقی ایجاد کرنے والے وسط اپنی خواہ مددگار، اکبر کو رہا
تو کلکاتا خلافت کی طرف کو رسنڈنے پر مشتمل اور اسی طبق
نکلیں ایمن اوسے ایسی نکلنے کی وجہ سے اعلاءہ
اوڑا رہی، بومادھے بزم ایوبون مطالعہ یافت اور
بایک دیگر میرے صدر، اکسترانے والے ویاچے دائر
باڑی میں ملکہ ملکہ ایوسٹرا ایوسٹرانے کے میں بیرون
مہر بزین تدقیق تکلیف ایمہ جکی و بیان کی
حکومت ادا کرنے کے زیر داد اسے شہر ایمانی
بڑن ایمانی کو رسنڈنے کے بعد وہ دوں ایمانی
ایسٹریلی ایلووی دوں ایمان ایمانی کو رسنڈنے
ایسٹریلی ایلووی دوں ایمان ایمانی کو رسنڈنے
متفق ایمانی طویل کارخانے کو سکون ایسے منتنا بر
سوندھنے اظر دلی جانبدار

۱۸۴۷ء میں ایمانی طویل کارخانے پر میں قانون

اسامی، ملککن مدد ملک کو رسنڈنے میں ملک کو رسنڈنے
بوزن ایمانی بر جراحت کے کریجی کالوں بر جراحت
اسلاوک ایمانی ایمانی کو رسنڈنے بر اکتھری فارغی
وچکی ملکیت تھیں ایمانی، بولو ملکی ایمانی
لوں ایمانی ملکیت ایمانی ملک ایمانی ایوسٹرا ایمانی
دیکر ملکل ایمانی ملک ایمانی پر قطعہ خاک ایمانی
ایمانی، بولو رکھکر پر بیله کو رسنڈنے میں ایمانی
ادا بولو ایمانی دھایا، بر صورتی ملک ایمانی ایمانی
ایمانی ایمانی ایمانی و پیشی، بولی ایمانی، کری ایمانی
ایمانی ایمانی ایمانی فرق الحد
هم ایمانی

ایمانی طویل کارخانے پر میں قانون

یہی فلا کنٹل کو رسنڈنے بر ایمانی ایمانی
سی، ایوانی کو رسنڈنے بر ایمانی ایمانی
پابن ایمانی ایمانی طویل کارخانے میں ایمانی ایمانی
بندی، بون ایمانی ایمانی ایمانی ایمانی ایمانی
وقدتھی، بون ایمانی ایمانی ایمانی ایمانی ایمانی
متفق ایمانی ملک کیتھی ملک ملک ایمانی ایمانی
وقامات بیتمہ ملک کیتھی بیتمہ ملک ملک ایمانی
لکھنے ایمانی ایمانی ایمانی ایمانی ایمانی
نہایت ایمانی ایمانی ایمانی ایمانی ایمانی
حقوق ایمانی

ایمانی طویل کارخانے پر میں قانون

ایمانی طویل کارخانے ملک کیتھی بیتمہ ملک ایمانی
جواری ایمانی ایمانی ایمانی ایمانی ایمانی
ملکر جو رہت ایمانی ایمانی ایمانی ایمانی
جیلی ایمانی ایمانی ایمانی ایمانی ایمانی
مالک ملک کیتھی ایمانی ایمانی ایمانی ایمانی
عاستانی ایمانی ایمانی ایمانی ایمانی
نکدی، نکلیں ایمانی ایمانی ایمانی ایمانی
پرستائی ایمانی ایمانی ایمانی ایمانی
سالاری ایمانی ایمانی ایمانی ایمانی
اوٹسیزیادہ دوں لکھنے کارخانے ایمانی
مامہ ایمانی ایمانی ایمانی ایمانی
ایمانی ایمانی ایمانی ایمانی ایمانی

اویلر مدن نزدیکی درزی ایندی

ایمیر اطیور «شارل» لک نامه می

اورد و دوناتا بای خطا

ویا ۲۳۵ تئن تائی — ایمیر اطیور (زارل)

ادو و دوناتا بای خطا بروجہ آقی پیانامه می نشر

لیل مادر :

سزی ، پرولیکزی و پوپوک بالیکزی

بیلچه بخت و خنکله اداره ایند و سرمه فاشی

اهماهات بدرانه صرف ایدمین اومندان اعضا

حتم عوپوک محیوم ، ایمیر اطیور — برخی

(راسوا گوزد ، مالم عایا انتل ایلمشدر

عکسی صفات و فدا کارانک هر دام پارلاق

بر نیان اولان منفا ایمیر اطیور ، صوک نفشه قدر

تصیر و کیاستی و بتوون سیان و مانک سلامه همیز

ایلمشدر — سوغا ، قوای یاتیه میانک اولان میزی

صوک دفعه قدر فکرا مزک رایر ایدی

عسکر ای بو دیسا جانک مسکل و قطعا

شان آور کولاری شندی به قدر سرمه که بوار

کیکدم . ایشه بیوپوک دروده آکه کردن چیلارک

جنگاور ازو و دنامک باشنه چیلارک عانک

عنایی و مادی مقفلر یزمه شترکا عادل دعوا منده

احرار . ظرفت ایده چیزمه ، مقس مقرن بیش

اقن اولینی لایرلول ایان ایله قام . متو

ایمیر اطیور ایزیر دنالی سرکاره د ، صادق قوای

عسکر بمهه شایانی برووده ایشکه اولینی بخت

واهناهه فارشی حس ایشکن متدارانک بر نادمه

شکان اولینی وزرمه تابوی اوورته ایکلی مظاری

و منع ایندیمه من ایجون متوفاتک روی قهرمانه

حکایات آییده زم دهه اوله مقدر .

Ordre du jour de l'Empereur

Vienne, 23 novembre. (A.C.) Voici le texte de l'ordre du jour adressé par l'Empereur Charles à l'armée et à la flotte :

Votre chef suprême militaire. Mon auguste grand-oncle, l'Empereur et Foi, François-Joseph I, qui pendant des dizaines d'années vous dirigea, vous vos grands-pères et pères, avec amour et sollicitude et qui eut toujours des soins paternels pour vous, est rentré dans la céleste patrie. Modèle toujours luisant de dévouement militaire, feu Sa Majesté a consacré jusqu'à son dernier souffle sa sagesse et toute sa vie au salut de la patrie. Jusqu'au moment extrême où ses forces le quittèrent, ses pensées étaient auprès de vous, ses braves guerriers aimés.

Soldats, les rudes mais glorieuses journées de cette lutte gigantesque, je les ai passées jusqu'à présent au milieu de vous. Et c'est dans cette grande époque, que venant de vous Je me place comme chef suprême militaire à la tête de Mon armée et de Ma flotte aguerries, rempli de la foi inébranlable dans notre droit sacré et dans la victoire que nous obtiendrons pour notre juste cause, avec l'aide de Dieu et en commun avec nos fidèles alliés. L'esprit de l'auguste défunt sera avec vous; il vous guidera dans les héroïques combats ultérieurs, afin qu'il nous soit donné de déposer sur sa bière la couronne de la victoire, en témoignage de notre fidèle gratitude pour tout l'amour et la sollicitude qui, sans cesse, firent battre son cœur pour ses fidèles forces militaires. Vienne, 22 novembre.

(Signé) : Charles.

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No 2E 608

Paix anglo-française et paix allemande

Dans une publication faite récemment, M. Gabriel Hanotaux a dit que l'Allemagne reste pour la paix du monde un danger permanent.

Or, l'ex-ministre des affaires étrangères de France a été chef de cabinet de M. Jules Ferry avant que lui-même ne devint ministre au quai d'Orsay. Il connaissait donc le fond de la pensée de l'illustre homme d'Etat vosgien et il n'aurait pas oublié qu'il était hostile à une politique d'antagonisme persistant à l'égard de l'Allemagne. Jules Ferry avait la conception nette qu'un état latent de guerre en pleine paix — guerre de coups d'épingles, de petites misères et de provocations incessantes — serait fatal à la France. A ses intimes il disait : « Si l'on veut absolument une guerre de revanche contre l'Allemagne qu'en la fasse de suite, sinon qu'on s'entende définitivement avec elle et qu'enfin ! Cette politique était la sagesse même, car au lendemain de la guerre de Tunisie, l'Allemagne paraissait si bien disposée pour la France que le moment semblait venu pour un rapprochement. Jules Ferry y pensa sérieusement et ce fut quelque temps après l'une des causes de sa chute bien plus que la prise de Bac-Ninh dont Clemenceau saisit le prétexte pour le renverser. Un courant nationaliste et revanchard porta alors la France vers la Russie pendant que l'Angleterre hostile s'assimilait l'Egypte et conquérait le Soudan tout en cherchant à gagner les bonnes grâces de l'Allemagne pour le cas où sa politique coloniale, égoïste et perfide, provoquerait un conflit avec la France. Ce conflit l'Allemagne pouvait en hâter l'éclosion. Elle ne fit rien dans cette direction, au contraire, on la trouva même disposée plus tard à tenter une action parallèle avec la France, pour sauver les Antilles espagnoles de l'emprise américaine encouragée et conseillée par le Foreign Office. Pendant la guerre du Transvaal si la France l'avait voulu, l'Allemagne aurait été prête à barrer la route aux Anglais.

Mieux que personne M. Hanotaux est au courant de ces faits. En toute sincérité il ne peut donc pas dire que l'Allemagne reste pour la paix du monde un danger permanent et qu'il faut, comme ce fut le cas après le traité de Westphalie pour l'Autriche, détruire son hégémonie militaire et la placer sous la tutelle d'une sorte de consortium d'Etats qui l'empêcheront à l'avenir de faire la guerre.

D'abord, cette hypothèse en elle-même manque de base. Avant de formuler la façon dont on dépeçera l'ours il faut l'abattre. Cette éventualité ne se perçoit encore que dans les discours et les écrits des hommes politiques de l'Entente. Aucun signe certain dans le domaine des choses de la guerre ne permet de présager que l'Allemagne puisse être vaincue. Tout concorde au contraire à montrer qu'en fin de compte c'est elle qui dictera à ses adversaires les conditions de la paix future.

Ce qu'on dit être «son militarisme» n'est qu'une des formes de la nécessité de sa défense nationale. Supprimez les causes et vous supprimerez l'effet. Dans une Europe basée sur la conception saine du respect réciproque des prérogatives de chaque Etat, la paix pourrait subsister sans qu'il soit besoin à l'avenir, de recourir à des conflits sanglants.

Après toutes les grandes guerres il se

tait chaque fois un sursaut de la conscience humaine contre les désastres accumulés. Les nations consternées et les hommes d'Etat instruits par l'expérience, cherchent à éviter le retour de catastrophes pareilles.

En 1814 ce fut la Sainte Alliance qui apparaît comme l'ange gardien de la paix future. Maintenant on voudrait une Société des Etats basée sur l'instinct populaire des démocraties. C'est un idéal qu'on cherche en vain depuis des siècles.

Pour qu'une paix juste et durable puisse succéder à la terrible guerre actuelle il faut d'abord que chaque belgérien abandonne ses haines et sa rage de destruction. Il faudrait que tombent la soif de nuire et le désir de faire sentir au vaincu pendant des générations à venir le poids de la défaite.

Ces sentiments se trouvent chaque jour exposés dans la presse entente, les déclarations de ses gouvernements concordent avec elles.

En Allemagne rien de pareil ne se décèle. On parle de la paix, mais on désire l'établir sur la justice et l'équité.

Des deux méthodes c'est la dernière qui est certainement la meilleure.

Turquie et Autriche-Hongrie

L'Agence Milli nous communique les télégrammes qui ont été échangés à l'occasion du décès de S.M. l'Empereur-Roi François-Joseph d'Autriche-Hongrie, entre S. M. I. le Sultan et S. M. l'Empereur-Roi Charles, ainsi qu'entre S. A. le grand vizir, prince Said Halim pacha, et les chefs des cabinets Autrichien et Hongrois de même qu'entre S.E. le ministre des affaires étrangères, Halil bey, et S.E. le baron de Burian, ministre I. et R. des affaires étrangères.

Vu l'heure tardive à laquelle ces télégrammes nous ont été transmis, nous nous bornons à reproduire seulement les dépêches échangées entre les deux Souverains, en ajoutant que comme ces dépêches, celles échangées également entre les ministres démontrent la sincérité des sentiments existants entre les deux nations alliées.

Voici le texte de ces deux dépêches:

Télégramme de S. M. I. le Sultan à S. M. I. R. Apostolique

C'est avec une profonde tristesse que j'ai reçu le télégramme de Votre Majesté Impériale et Royale m'annonçant la cruelle perte qu'Elle vient d'éprouver en la personne de Son Auguste Oncle, Sa Majesté l'Empereur et Roi François Joseph.

Très chagriné de ce deuil qui frappe la maison de Votre Majesté Impériale et Royale, Je La prie de vouloir bien agréer Mes condoléances et de croire que Je prends une grande part à sa douleur.

Télégramme de S. M. I. R. Apostolique à S. M. I. le Sultan

La part affectueuse que Votre Majesté veut bien prendre à Ma douleur M'a vivement touché. Il Me tient à cœur de dire à Votre Majesté combien Je suis sensible à cette marque précieuse de sympathie et Je prie d'agréer avec Mes remerciements chaleureux l'assurance de Ma plus vive et sincère amitié.

Signé : Charles.

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No 2E 608

طف سای خضرت صد اویاناهدن ۲۲ تئن تائی ۹۱۶ تاریخله وینده آوتسترا دیش و کلای

موسیو «دو کولربر» و شهجه قوت «جیا» به کشیده اولان نان خلر اقامه نکه سورتیدر

«شیعی بیک زیاده موب موج تاک اولان ایمیر اطیور و فرانس و فرانسوا زورف» که ملکه آقوش ایشی میزنهن میزوری ایله آوتسترا بیکا میزنهن بکار آمر دیلیمی ماام میزنهن مناسبیه حسیات سنبه میزیکارانه دیش ایشانلرلیه بیکار آوتسترا بیکه میزنهن افهاده ایلاری رجا الارم

میزنهن ایشانلرلیه دیش ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه آوتسترا بیکه میزنهن ایشانلرلیه

شترک ایشانلرلیه تکلیل بک ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه

شارجه ناطری میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه آوتسترا بیکه میزنهن ایشانلرلیه

شارجه ناطری میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه

شارجه ناطری میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه

شارجه ناطری میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه

شارجه ناطری میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه

شارجه ناطری میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه

شارجه ناطری میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه

شارجه ناطری میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه

شارجه ناطری میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه

شارجه ناطری میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه

شارجه ناطری میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه

شارجه ناطری میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه

شارجه ناطری میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه

شارجه ناطری میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه

شارجه ناطری میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه

شارجه ناطری میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه

شارجه ناطری میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه

شارجه ناطری میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه میزنهن ایشانلرلیه

الهانيا ايله مقاولاً لغز امراض الانفس

فایتو لامیون نرک لغوی ؟ مذاهب حقوقیه منزک آورویا حقوق دولی

و معامله، متقابله اساسی داره منده تنظیمی

بازار طنزی اسلامی طنزی و سخن اندیش
اوایل دهه هشتاد و نهاده امضا شد. این کتاب در مورد ادب اسلامی بازیگری و پوپولریستی اسلامی است. این کتاب در مورد ادب اسلامی بازیگری و پوپولریستی اسلامی است. این کتاب در مورد ادب اسلامی بازیگری و پوپولریستی اسلامی است.

گرگ استانبول، درک ولایات آیچوون نسخه‌سی (۱۰) پاره دو

جیساں

بِرْمَدَا كَرْهَنْك شِيجَهَي

مدون مجلس موقعيه خارجيه بنا على تسلیخ
مودع آذوق مجلسه بر این خبره دها و در غربی بر مردمه بلطف
ایستاد: آنالیا امید مکار بر این خبره بدو و نان بر طبقه مفاوتوان
نهایت احتمام ایندیمه را بر پویه سنه و لائش اولان مقالوه ناما مبارک
شکن اون املاک اسلامی خیری. مجلسه آن شفاهله استیه

ایران یکی خارجی‌زی جمهوری مولوده: قابو لاسونارک
الگانی او روزه توکیا اول امرده متنقلیه هندا کر آه
کیم شرک بعدما کندیه اید بک دولت آزمدنه تائس
ایله چک مناسیک اور ویا حقوق دوی احکامه و شرط
متقابل استانه که در اینجا نامه اینجا

عهداته شافت ایشادی. منقارنی قایلیتوسا و تورک الماسی
قبول و تصویب اینکله اساس انتیاریه بو فکری ده
قیبول ایلهمن اولداقری ایچون باب عالیکش تشنی آزدو
اولداقری صورتنه تانی الو عنق و مذا کاره باشلاخندی .

مکان رات خیلچه و دوم اشیی؛ جو تکه بزمیه بر آنجی دوک
آگه استند برو ترددزه بالک دفعه او همراهی بر مقاله اول مقدمه
ایجاد شدند. این شاهن و شون خانزه ناظری خلیل افغانی
آلماس ایله بو مساله متعاقب جهان ایدن یوتوں مدن کارانک
شیخه شدیکی و بویاده اخشار داریان و درت شیخه شدیکه نامه ایک

تمایز املاک اندیشه‌ای خاص موقنهای خبر و روزنامه‌کش و نویسندگان
که قدری شمار بوده‌اند اولین مردمان این اندیشه. املاک امان موقلهای
درویش ناگذاری برخی حقوق تسبیحهای دیگری فتوسلوساق
معالماتیه، او جنگی مظاهمت عذرلله، در گنجینه‌ده امامه
جهانیه، این اندیشه‌ای موقنهای خبر و روزنامه‌کش و نویسندگان

وعلیه کامد اوزان پر معاونیه امیرکلخ اعضاشند موکره
او را نیز آنیه ایله ایمانی ایپر اطواری اغی اشدنه کی مسابقات کام
او را نیز محقق دوقل ایکمه کیه عماق بر صورتیه رجیان
ایله چکدیده، عیلس، بو خبری و سرمه او زده عیشه کشک اولان
خلیل بیک بیاناتی کاک حرار آنکه آتشنا قدمه حقی ایندی

چون کس مقاومه نماید از این متعاقنی کیفیتی خواهد داشت و ایستادگاری افسوسی
زمین اتصالی و تأثیریهای اینکه بالک حاده در و بین من و سوکره
غیرقابل دخواه ای اورتا حقوق و دلکش متصنون بولویانی احکام
خلججهده در پرورد و دیده مکاف و شرطیه های جقدور
خلال بلکه آن را در عالم می خواهند که این ای ای ای

وی خوشی و بود کن یعنی گفتن این دادهای ایشانی اینچه اند
ایمیون بعض بیان‌الامد بیولوژی دیگر از جمله برداشت دوات باقی
ایمیون نهایتی حدود از لذت‌نمایی می‌سازد می‌تواند این را
ویا شناسنک تهیه حکما در این بروکسی غمی گل گلیکت ایضاً

وَسَلَّمَ إِلَيْهِ سَلَّمَ أَوَّلَ مَرْبُوعٍ بِوَسْطِهِ بِرْبُودٍ
وَلَوْنَدِنِي حَالَمَيْهِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنَاتِ أَوْرَدَ بِوَسْطِهِ بِرْبُودٍ
مَسْتَقْلَ بِرَوْلَتْ هَادِيَلْ بَلْمَدِيَكْسِتِ دَرِيَانَ الْمَهْمَدَرِيَّ فِي
بِرْسَوْبِكْ دَوْرَصِيَّ الْمَدِيَّ فَاهِيَلْ لَاسِونَ تَأْنِيدَهُ دَوَانَكَ خَارِجَ
وَدَاخِلَهُ بِرَوْنَ اَسْتَلَانِي بِرَطَاطَهُ كَسْرَوْتَهُ وَقَوْدَهُ مِنْ عَيْهِ أَلِيهِ

باعلاطمہ الاول مؤسسات، دولت عثمانیہ نکل دیکر آؤدیا
دولنیری اڑانسند مقامی و متمابل کرنٹ اڈارمینمنٹ اخذ
موقع ایسٹنے مالع اوپورو دی، تھردار جلوں قادر مائنر و متضور
کلکتھائی سویلہمک زادگرد، جو تکہ ایک سنے اولہ
کلکتھائی سویلہمک زادگرد، جو تکہ ایک سنے اولہ

La bibliothèque orientale présentée à S. M. I. le Sultan.

Comme nous l'avons déjà annoncé les principaux ouvrages de la bibliothèque orientale offerte à la Turquie ont été présentés hier à S. M. I. le Sultan par M. Alfred Nossig qui a été reçu par Sa Majesté au Palais de Dolma Bagtché.

Le représentant des donateurs, a été introduit auprès du Souverain par S. E. Tewfik bey, premier chambellan et S. E. Salih pacha, aide de camp général. M. Alfred Nossig a donné à Sa Majesté toutes les explications nécessaires qui ont vivement intéressé le Souverain, et qui s'est plus à examiner les œuvres concernant le développement de l'Empire Ottoman et de la civilisation de l'Orient à travers les siècles.

L'attention toute particulière de S. M. I. le Sultan s'est portée sur les livres des anciens auteurs allemands (XV-XVIIe siècle) consacrées à l'Empire Ottoman et concernant les portraits des souverains ainsi que sur les œuvres ottomanes de la fin du XVe siècle.

L'œuvre monumentale "Description de l'Egypte", écrite par ordre de Napoléon—13 volumes format Aigle—ont également intéressé Sa Majesté.

Les miniatures sur verre peintes par les artistes hindous et représentant des scènes et costumes des Indes ont obtenu la haute appréciation du Souverain, qui a admiré le travail d'un fini remarquable.

Sa Majesté s'est plu à exprimer au Dr Nossig sa haute estime et son approbation sur l'œuvre scientifique et artistique de la bibliothèque et a ajouté que c'est la première fois qu'Elle avait eu l'occasion d'admirer une collection si complète des portraits des Grands Mongols.

Le Dr Nossig a soumis ensuite à S. M. I. le Sultan une vignette (Ex libris) destinée pour les ouvrages de la bibliothèque et représentant un édifice oriental avec l'inscription en turc : "Institut oriental de S. M. I. le Sultan Mehmed Râchid Ghazî". Cette vignette a été approuvée par le So-vérin et figurera par conséquent sur tous les volumes de la bibliothèque.

*

La bibliothèque orientale qui vient d'être définitivement mise en possession de la Turquie, vu que S. M. I. le Sultan a signé accepter cette donation, a été dédiée à diverses œuvres culturelles intéressantes. C'est au mois de septembre 1916 que celle a été signée pour la première fois : la librairie de Gessling à Berlin devait la mettre aux enchères le 16 novembre. Attirés par la rareté et la valeur de la collection, des bibliophiles et antiquaires connus des pays neutres, surtout de l'Allemagne, se rendirent à Berlin, pour l'acheter, mais ils durent repartir, les enchères annoncées n'ayant pas eu lieu, car les Allemands amis de la Turquie avaient décidé d'acquérir la collection toute entière et de l'offrir à la Turquie.

La réalisation de cette idée, mise en avant par le Dr Alfred Nossig, a été appuyée par des adhérents connus de l'entité turco-allemande. Ce sont surtout les Sociétés réunies d'Orient et d'Europe de l'Est, ayant à leur tête S. E. Imhoff pacha et M. Otto Volbehr, qui, secondés par les journaux de Berlin, ont contribué à la réussite de ce projet.

Avant d'être envoyée à Constantinople, la bibliothèque a été visitée à Berlin par S. E. M. Zimmerman, secrétaire d'Etat, et S. E. Halil bey, ministre des affaires étrangères, par S. E. Hakki pacha, ambassadeur ottoman à Berlin, par Edhem Bey, conseiller de l'ambassade, et par le consul général Lutfi bey.

Résultats de la lutte

récentes révélations au sujet conquête de Constantinople. Détroits et la note de l'Envoyé président Wilson où l'ex-roi de l'Europe des Turcs fut armé les principales conditions de paix des Alliés, cette preuve a complètement démonté de tous ceux qui étaient, jusqu'à présent, de consentrée en action de la Turquie un acte dicté par la honte la plus impérieuse. Désormais, nul ne pourra contester la lutte actuelle, acceptée il y a deux ans par ce peuple, non soit une lutte de vie et de mort qu'elle n'est été entrepris nos pires ennemis décidés à l'Empire Ottoman et à asservir le royaume turc. Ainsi une optique nous avons si souvent insisté pour le caractère indéniable, vérifié et démontré, de la lutte pour la survie de la Turquie à une nouvelle détermination de ce fait sans entrer le dossier des lieux communs.

Il apparaît aujourd'hui sous le nom d'Asie, et l'aspect en commun n'avait nullement cette forme ni ce caractère la guerre générale fut exercé. En août 1914, la lutte qui n'aurait été essentielle toute l'influence entre la Bretagne et l'Allemagne a révélé d'abord déjà d'un siècle avait enfin dégénéré en guerre. Telle était l'impression minuit alors et on sut immédiatement de la peine à faire admettre des principes évidents, telle étaient les visées russes de Constantinople et sur lesquelles l'existence même de l'Entente fut en jeu. Le grand honneur d'Etat a été donné au plaisir de donner, heure trouble et tragique, évidentes causes du conflit et gars qui en résultent pour notre ministre des Affaires étrangères, l'a annoncé avant-hier au Parlement. Les accords qui ont résulté de ces conversations reposent sur le principe d'égalité et de reciprocité et la Turquie, si peu considérée avant la guerre, est aujourd'hui placée sur la même ligne que le plus puissant Empire du monde et elle est traitée comme l'un des partenaires égaux par une des nations les plus civilisées de l'Europe. Nous avons le droit d'être fiers d'un arme au croissement de prestige et d'autorité qui est, avec la sauvegarde de notre indépendance, le résultat capital que cette lutte de plus de deux ans nous a valu.

avant tout au sentiment que la Turquie a obtenu, dans la lutte sous la pression de ses dirigeants, qui en résultent pour notre nation et notre pays. La Turquie a leur clairvoyance d'arriver une attitude résolue, et que, échappé au plus grand effet, a été jamais menée par un peuple de personnes, heure trouble et tragique, évidentes causes du conflit et gars qui en résultent pour notre ministre des Affaires étrangères, l'a annoncé avant-hier au Parlement. Les accords qui ont résulté de ces conversations reposent sur le principe d'égalité et de reciprocité et la Turquie, si peu considérée avant la guerre, est aujourd'hui placée sur la même ligne que le plus puissant Empire du monde et elle est traitée comme l'un des partenaires égaux par une des nations les plus civilisées de l'Europe. Nous avons le droit d'être fiers d'un arme au croissement de prestige et d'autorité qui est, avec la sauvegarde de notre indépendance, le résultat capital que cette lutte de plus de deux ans nous a valu.

éché une lâcheté et nous aurait déshonoré aux yeux de la postérité et de l'histoire.

Le succès devait venir couronnant notre résolution et notre courage. Et ce succès a été immédiat, brillant et continu, et il a couronné notre gloire. Les armées héroïques du Padischah ont partout répoussé l'ennemi qui tentait à mettre à exécution ses plans criminels et il lui ont en outre asséné des coups formidables qui ont contribué à la tenir en respect, et même à briser son élan et annuler son effort gigantesque. Ainsi la Turquie a pu obtenir le but qu'elle se proposait d'atteindre en participant au conflit : défendre son existence et sa liberté et sauvegarder ses droits.

Quelle que soit son importance, ce n'est pas la seule chose que nous valut cette terrible et sanglante lutte soutenue d'une si admirable façon par ce peuple dont l'héroïsme a fait l'admiration de l'ennemi lui-même. A côté de ce résultat principal il y a d'autres presque aussi importants et que l'on peut considérer comme les fruits de l'effort déployé par le peuple turc dans cette guerre. Aucun de ces résultats n'a moins de valeur que l'amitié et l'estime que nous avons su éveiller chez nos grands alliés lesquels ne manquaient aucune occasion de rendre hommage à la Turquie qui s'est montrée tellement digne de leur amitié et de leur alliance.

Un sentiment d'estime et d'amitié s'est manifesté dans toute sa plénitude au cours de négociations turco-allemandes relatives aux Capitulations et qui viennent d'aboutir si heureusement, ainsi que notre ministre des Affaires étrangères, l'a annoncé avant-hier au Parlement. Les accords qui ont résulté de ces conversations reposent sur le principe d'égalité et de reciprocité et la Turquie, si peu considérée avant la guerre, est aujourd'hui placée sur la même ligne que le plus puissant Empire du monde et elle est traitée comme l'un des partenaires égaux par une des nations les plus civilisées de l'Europe. Nous avons le droit d'être fiers d'un arme au croissement de prestige et d'autorité qui est, avec la sauvegarde de notre indépendance, le résultat capital que cette lutte de plus de deux ans nous a valu.

Le résultat de cette idée, mise en avant par le Dr Alfred Nossig, a été appuyée par des adhérents connus de l'entité turco-allemande. Ce sont surtout les Sociétés réunies d'Orient et d'Europe de l'Est, ayant à leur tête S. E. Imhoff pacha et M. Otto Volbehr, qui, secondés par les journaux de Berlin, ont contribué à la réussite de ce projet.

Avant d'être envoyée à Constantinople, la bibliothèque a été visitée à Berlin par S. E. M. Zimmerman, secrétaire d'Etat, et S. E. Halil bey, ministre des affaires étrangères, par S. E. Hakki pacha, ambassadeur ottoman à Berlin, par Edhem Bey, conseiller de l'ambassade, et par le consul général Lutfi bey.

Le Parlement

CHAMBRE DES DÉPUTÉS

Dimanche 15 janvier 26e séance
La séance a été ouverte à 2 h. 10 p.m. sous la présidence de Hussein Djahid bey, premier vice-président.
Après l'approbation du procès-verbal, on passe à l'ordre du jour et on vote une loi proposée par le ministre de l'Intérieur : l'augmentation des traitements des fonctionnaires du ministère de l'Évakâ, un projet de loi concernant un crédit budgétaire de 400.000 piastres à accorder au ministère de la Justice et un autre projet de loi concernant la franchise douanière à accorder aux objets importés de l'étranger et destinés à S.M.I. le Sultan et à son palais. Ce dernier projet de loi est voté à l'appel nominal par 157 voix.

La signature des conventions turco-allemandes

Le ministre des affaires étrangères Halli bey prononce un discours pour communiquer à la Chambre les négociations entre le gouvernement et l'ennemi avaient été terminées par une convention sur la réorganisation des relations judiciaires entre les deux empires, conclue sur la base du droit européen et de la reciprocité et que ces traités avaient été signés. (Tonneau d'applaudissements). Le ministre continua : Cet événement était infiniment lié à l'indépendance de notre pays, il est d'une grande importance. Un Etat n'est pas indépendant par cela seul qu'il possède un souverain. Cet indépendance se manifeste surtout en ce qu'il a le droit de faire valoir sa souveraineté à l'intérieur comme à l'extérieur. La souveraineté intérieure se traduit par la possibilité pour l'Etat de promouvoir les lois et d'appliquer ces lois aux sujets indigènes et étrangers. Comme vous le savez, avant la guerre les étrangers jouissaient devant la loi et la justice de certains priviléges. Tandis qu'au terme des lois internationales le privilège d'extériorité est fait pour les ambassadeurs, leurs agents et leurs fonctionnaires, chez nous, par un droit coutumier pré-occupant, ce privilège s'étendait aussi aux consuls. Dans les affaires de droit commun il pouvait être arrêté ou mis en détention. De même les arrêts prononcés contre eux dans les procès particuliers et les questions d'immunité ne pouvaient être mis à exécution.

Les procès entre étrangers, au lieu de se dérouler devant les tribunaux publics se jugeaient devant les tribunaux consuls. Même dans les procès entre sujets ottomans et étrangers ces derniers jouissaient de certains

avantages. Dans tous les débats judiciaires, privés ou de droit commun, les étrangers assistaient. Comme vous le savez, dans les procès contre étrangers, toutes les causes où il s'agissait d'une valeur de plus de mille piastres, à l'exclusion des affaires de loyers, se pliaient devant une cour composée de membres étrangers et ottomans. De même les étrangers jouissaient sous d'autres rapports d'un certain nombre de priviléges qu'il serait honteux d'en numéroté, puisque je n'apprendrais rien de nouveau.

Sur tout la partie économique des capitulations eut une influence néfastement pour le progrès du pays. Elle tuait la vie industrielle en Turquie, elle paraissait le développement et le progrès de l'agriculture. L'existence de traités de faveur interdisait la conclusion de traités de commerce, empêtrait l'introduction de douanes intérieures ou de monopolies, ce qui ne laissait d'autre moyen au gouvernement que de couvrir les dépenses par des emprunts contractés à l'étranger. S.M.I. le Padischah a ordonné la suppression des capitulations et à ainsi débarrassé l'Etat de ces restrictions et de ces entraves. Le gouvernement ait réussi aujourd'hui cette magnifique salutaire par la conclusion de traités réglés sur la base du droit international européen.

La souveraineté intérieure et extérieure d'un pays est réalisée par le pouvoir que dispose ce pays pour appliquer l'égalité légale entre ses lois aux sujets étrangers et aux indigènes et à la conciliation des traités et des conventions aux conditions égales.

Le régime capitulaire ci-devant en vigueur chez nous avait son origine sur la législation du moyen-âge, d'après laquelle chaque personne avait le droit d'être jugé partout où elle se trouvait conformément aux lois de son pays. Cet état de choses peut-être n'était pas si préjudiciable à une époque où les relations et les transactions internationales étaient fort limitées. Mais avec l'extension grandissante tous les jours des relations et des transactions internationales due à l'application de la vapeur et de l'électricité, les Etats se sont trouvés devant des nécessités nouvelles et pour satisfaire à ces nécessités ils ont fait des concessions réciproques afin que chaque Etat puisse concilier sa souveraineté avec celle des autres. C'est effectivement le cas. Il y a nécessité de conclure certaines conventions avec des concessions réciproques pour pouvoir faciliter les échanges et les transactions internationales de se sujets tout en régulant la situation juridique des étrangers.

Voilà pourquoi nous aussi, pour régler nos rapports juridiques sur le pied d'égalité et de reciprocité, et ainsi qu'il se fait entre les autres Etats indépendants et les autres nations avons signé aujourd'hui la convention consulaire, sur le séjour des sujets, l'assistance judiciaire et le traité d'extradition des criminels.

Notre empire avant la guerre était tenu hors du droit public européen. Comme en abolissant les capitulations il a proclamé son égalité à ce sujet, de même aujourd'hui en contractant, pour la première fois, ces con-

ventions à conditions égales il prend position dans l'équilibre des puissances en qualité d'Etat ayant收回é entièrement sa souveraineté intérieure et extérieure. (Vifs applaudissements).

Nos augustes souverains en autorisant la signature définitive de ces conventions ont scellé avec une cordialité, qui aura sa répercussion dans les siècles, les relations de deux grandes nations qui versent dans un but commun leur sang sur les champs de bataille, et qui dans cette lutte suprême en combattant côté à côté confirment par une brillante camaraderie d'armes l'alliance existante entre les deux empires. (Applaudissements).

Les Ottomans en fixant cette date qui sera considérée comme étant d'une ère de progrès pour nous, se souviendront aussi avec respect du nom de l'auguste empereur d'Allemagne. (Applaudissements).

Ensuite on discute en première lecture quatre autres projets d'une importance secondaire.

La séance est levée à 3 h. 20 du soir.

La bibliothèque orientale à S. M. I. le :

Comme nous l'avons de principaux ouvrages de orientale offerte à la Turquie sénés hier à S. M. I. le Alfred Nossig qui a été rejeté au Palais de Dolma Be

Le représentant des d introduit auprès du Souve Tewfik bey, premier chamb Salih pacha, aide de camp Alfred Nossig a donné à Sa les explications nécessaires men intérêt le Souverain a examiner les œuvres développement de l'Empire la civilisation de l'Orient siècles.

L'attention toute particul i. le Sultan s'est portée sur anciens auteurs allemands le consacrées à l'Empire Orientant les portraits des souverains sur les auteurs ottomans VIII siècle.

L'œuvre monumentale "D l'Egypte, écrite par ordre de 13 volumes format Aigle—intressé Sa Majesté.

Les miniatures sur verre des artistes hindous et repêches et costumes des Inde haute appréciation du Sou

Le travail d'un fin ré

Sa Majesté s'est plus à ex Nossig sa haute satisfaction éation sur la valeur scientifi que de la bibliothèque et a est la première fois qu'il occasion d'admirer une collection des portraits des Grands

Le Dr Nossig a soumis S. M. I. le Sultan une vignette destinée pour les ouvrages de que et représentant un édifice avec l'inscription en turc: "In al de S. M. I. le Sultan Mehmet Ghazi". Cette vignette a été par le So-verain et figure également sur tous les volumes c me.

**

La bibliothèque orientale qui ter définitivement en posséder Turquie, vu que S. M. I. le signé accepter cette donation ouverte dans des circonsances. C'est au mois de sept qu'elle a été signalée pour b; la librairie de Giseline ait la mettre aux enchères 1 ore. Attirés par la rareté et la collection, des bibliophiles connus des pays neutres, Islande, se rendent à Berlin, mais ils durent re pères annoncées n'ayant pas rs Allemands amis de la T decide d'acquérir la collection et de l'offrir à la Tur

La réalisation de cette i

F. LEFFLER, P.6

perpétuelles, etc.
Intégrales, ses deux

Les résultats de la lutte

Les récentes révélations au sujet de la conquête de Constantinople et des Détroits et la note de l'Entente au président Wilson où l'expulsion de l'Europe des Turcs figure parmi les principales conditions de paix des Alliés, cette double preuve a complètement dissipé le doute de tous ceux qui se résistent jusqu'à présent de considérer l'entrée en action de la Turquie comme un acte dicté par la nécessité la plus impérieuse. Désormais, nul ne pourra contester que la lutte actuelle, acceptée il y a plus de deux ans par ce peuple héroïque, ne soit une lutte de vie et de mort et qu'elle n'ait été entreprise contre nos pires ennemis décidés à dépecer l'Empire Ottoman et à asservir la race turque. Ainsi une opinion que nous avons si souvent exprimée ici prend le caractère d'une indiscutable vérité et depuis l'heure où nous ne serons plus possible de se livrer à une nouvelle démonstration de ce fait sans entrer dans le domaine des lieux communs.

Ce qui apparaît aujourd'hui sous la forme d'un axiome et l'espérance d'un lien commun n'avait naissance ni cette forme ni ce caractère lorsque la guerre générale fut explosive. En août 1914, la lutte qui commençait n'aurait été essentiellement une lutte d'influence entre la Grande Bretagne et l'Allemagne dont la rivale distrait déjà d'un quart de siècle avait enfin dégénéré en conflit. Telle était l'impression qui dominait alors et on aurait en ce temps de la paix à faire admettre qu'une des principales causes de la guerre étaient les visées russes sur Constantinople et sur les Détroits et que l'existence même de la Turquie fut en jeu. Le grand mérite de nos hommes d'Etat a été de discerner au plus tôt de deviner, à cette heure trouble et tragique, les véritables causes du conflit et les dangers qui en résultent pour notre nation et notre pays. La Turquie doit à leur clairvoyance d'avoir, par une attitude résolue et énergique, échappé au plus grand péril dont elle a été jamais menacée.

C'est avant tout au sentiment de l'honneur que la Turquie a obéi, en se jetant dans la lutte sous la vigoureuse impulsion de ses dirigeants et son mot d'ordre a été à l'origine cette fière devise, celle de tous les peuples conscients d'eux-mêmes: Périr plutôt que se déshonorer en pliant sous la règle de l'étranger. Il n'y a pas d'illusion pour que nous évitions de dire aujourd'hui qu'au moment de prendre les armes pour défendre notre existence et notre liberté, le succès, la victoire ne nous apparaissent pas comme certains et que même rien ne nous faisait deviner ce qui s'est passé depuis lors, notamment à Gallipoli et à Kout-el-Amra. Nous allions combattre parce qu'une attitude passive aurait

été une lâcheté et nous aurait déshonoré aux yeux de la postérité et de l'histoire.

Le succès devait venir couronner notre résolution et notre courage. Et ce succès a été immédiat, brillant et continu et il a porté très haut notre gloire. Les armées héroïques du Padischah ont partout repoussé l'ennemi qui tendait à mettre à exécution ses plans criminelles et il lui ont en outre asséné des coups formidables qui ont contribué à la tenir en respect, et même à briser son état d'assaut. Son effort gigantesque. Ainsi la Turquie a pu obtenir le but qu'elle se proposait d'atteindre en participant au conflit: défendre son existence et sa liberté et sauvegarder ses droits.

Quelle que soit son importance ce n'est pas la seule chose que nous ait valu cette terrible et sanglante bataille soutenue d'une si admirable façon par ce peuple dont l'héroïsme a fait l'admiration de l'ennemi lui-même. A côté de ce résultat principal il y en a d'autres plus que aussi importants et que l'on peut considérer comme les fruits de l'effort déployé par le peuple turc dans cette guerre. Aucun de ces résultats n'a nous y autorisant valeur quel l'amitié et l'estime que nous avons su éveiller chez nos grands alliés lesquels ne manquent aucune occasion de rendre hommage à la Turquie qui s'est montrée tellement digne de leur amitié et de leur alliance.

Ce sentiment d'estime et d'amitié s'est manifesté dans toute sa plénitude au cours de négociations turco-allemandes relatives aux Capitulations et qui viennent d'aboutir si heureusement, ainsi que notre ministre des Affaires étrangères, l'a annoncé avant-hier au Parlement. Les accords qui ont résulté de ces conversations reposent sur le principe d'égalité et de reciprocité et la Turquie, si peu considérée avant la guerre, est aujourd'hui placée sur la même ligne que le plus puissant Empire du monde et elle est traitée sur un pied de parfaite égalité par une des nations les plus civilisées de l'Europe. Nous avons le droit d'être fiers d'un pareil accroissement de prestige et d'autorité qui est, avec la sauvegarde de notre indépendance, le résultat capital que cette lutte de plus de deux ans nous a valu.

Le Parlement

CHAMBRE DES DÉPUTÉS

Dimanche 15 janvier 26me séance
La séance a été ouverte à 2 h. 10 p.m. sous la présidence de Hussein Djahid bey, premier vice-président.

Après l'approbation du procès-verbal, on passe à l'ordre du jour et on vote une loi prévisoire concernant l'augmentation des traitements des fonctionnaires du ministère de l'Evkaf, un projet de loi concernant un crédit supplémentaire de 400.000 piastres à accorder au ministère de la justice et un autre projet de loi concernant la franchise douanière à accorder aux objets importés de l'étranger et destinés à S.M.I. le Sultan et à son palais. Ce dernier projet de loi est voté à l'appel nominal par 157 voix.

La signature des conventions turco-allemandes

Le ministre des affaires étrangères Halli bey prononça un discours pour communiquer à la Chambre que les négociations avec le gouvernement allemand avaient été terminées par une convention sur la réorganisation des relations judiciaires entre les deux empires, conclue sur la base du droit européen et de la reciprocité et que ces traités avaient été signés. (Tonneur d'applaudissements). Le ministre continua: Cet événement étant intimement lié à l'indépendance de notre pays, il est d'une grande importance. Un Etat n'est pas indépendant par ce seul qu'il possède un souverain. Cette indépendance se montre surtout en ce qu'il a le droit de faire valoir sa souveraineté à l'intérieur comme à l'extérieur. La souveraineté intérieure se traduit par la possibilité pour l'Etat de promouvoir des lois et d'appliquer ces lois aux sujets indigènes et étrangers. Comme vous le savez, avant la guerre les étrangers jouissaient devant la loi et la justice de certains priviléges. Tandis qu'aux termes des lois internationales le privilège d'extraterritorialité est fait pour les ambassadeurs seuls et leurs fonctionnaires, chez nous, par un droit coutumier préjudiciable, ce privilège s'étendait aussi aux consuls. Dans les affaires de droit commun il ne pouvait être arrêté ou mis en détention. De même les arrêts prononcés contre eux dans les procès particuliers et les questions d'immunité ne pouvaient être mis à exécution.

Les procès entre étrangers, au jeu de se plaider devant les tribunaux publics se jugeaient devant les tribunaux consuaires. Même dans les procès entre sujets ottomans et étrangers ces derniers jouissaient de certains

avantages. Dans tous les débats judiciaires, privés ou de droit commun, les drogmans assistaient. Comme vous le savez, dans les procès contre étrangers, toutes les causes ou il s'agissait d'une valeur de plus de mille piastres, à l'exclusion des affaires de loyers, se plaidait devant une cour composée de membres étrangers et ottomans. De même les étrangers jouissaient sous d'autres rapports d'un certain nombre de priviléges qui seraient inutile d'énumérer, puisque apprendrions rien de nouveau.

Sur tout la partie économique des capitulations eut une influence pernicieuse pour le progrès du pays. Elle tua la vie industrielle en Turquie, elle paralyse le développement et le progrès de l'agriculture. L'existence des tarifs de faveur interdisait la concession de traités de commerce, empêchait l'introduction de douanes intérieures ou de monopoles, ce qui ne laissait d'autre moyen au gouvernement que de couvrir les dépenses par des emprunts accordés à l'étranger. S.M.I. le Padischah a ordonné la suppression des capitulations et a ainsi débarrassé l'Etat de ces restrictions et de ces entraves. Le gouvernement achève aujourd'hui cette mesure salutaire par la conclusion de traités réglés sur la base du droit international européen.

La souveraineté intérieure et extérieure d'un pays est manifestée par le pouvoir que dispose le gouvernement à l'application égale de ses lois aux sujets étrangers et aux indigènes et à la conclusion des traités et des conventions aux conditions égales. Le régime capitulaire cédait en vigueur chez nous avait son origine sur la législation du moyen-âge, d'après laquelle chaque personne avait le droit d'être jugé par son pays. Cet état de choses peut-être n'était pas si préjudiciable à une époque où les relations et les transactions internationales étaient fort limitées. Mais avec l'extension grandissante tous les jours des relations et des transactions internationales due à l'application de la vapeur et de l'électricité, les Etats se sont trouvés devant des nécessités nouvelles et pour satisfaire à ces nécessités ils ont fait des concessions réciproques afin que chaque Etat pût concilier sa souveraineté avec celle des autres. A cet effet chaque Etat s'est vu dans la nécessité de conclure certaines conventions avec des concessions réciproques pour pouvoir faciliter le commerce et les transactions internationales de ses sujets tout en régulant la situation juridique des étrangers.

Voilà pourquoi nous aussi, pour régler nos rapports juridiques sur le pied d'égalité et de reciprocité, et ainsi qu'il se fait entre les autres Etats indépendants et les autres nations avons signé aujourd'hui la convention consulaire, sur le séjour des sujets, l'assistance judiciaire et le traité d'extradition des criminels.

Notre empire ayant la guerre était tenu hors du droit public européen. Comme en abolissant les capitulations il a proclamé son égalité à ce sujet, de même aujourd'hui en contractant, pour la première fois, ces con-

TDV ISAM
Kütüphanesi Arşivi
No 2E.603

مدد و مساعدة
القاهرة

ANNONCES

La figure d'un min. Pts. 1
Petites Annonces d'un min.
Représentation générale pour l'Allemagne
ROBERT ROSENTHAL, BERLIN W. 36
Poste et Télégraphes PARIS 39.
Direction et Administration
PERA, Rue Zola N° 28
HOLSTEIN-HAN
POUR TÉLÉGRAMMES : OSMANLOU

an

e Séreth

amation de l'Em-
'artillerie bulgare

Les conventions judiciaires germano-
turques

Le 11 janvier 1917 est une date mémorable dans l'histoire de l'artillerie. Ce joli document qui est de la plus haute importance pour le développement intérieur du pays aussi bien que pour le renouvellement des relations extérieures : la suppression des capitulations. Comme S. E. Halli Bey, ministre des affaires étrangères, l'a annoncé hier aux applaudissements unanimes des députés de la Chambre Ottomane, les négociations germano-turques poursuivies depuis quelque temps au sujet de la fixation des relations légales entre les deux Etats ont trouvé leur conclusion par la signature de plusieurs traités y relatifs.

Nous autres Allemands nous nous réjouissons avec nos alliés turcs de cette nouvelle dont nous apprécions toute la portée. Nous nous réjouissons d'être les premiers à témoigner l'impulsion ottomane notre confiance dans ses destinées futures et dans la loyauté des hommes poursuivis par ses hommes dirigeants en renonçant de notre propre gré à une certaine nombre de privilégiés anciens qui, dans notre conviction aussi, ne cadreraient pas avec les principes du droit public européen et avec la reciprocité naturelle et que ne pouvaient que retarder l'essor de l'Empire ottoman dans ses aspirations à devenir un membre du concert européen des puissances, puissant, sous le rapport politique, économique et culturel, absolument des mêmes droits que toutes les autres grandes puissances de l'Europe.

Voici l'article que le « Tanin » consacre à ce sujet dans son numéro d'aujourd'hui :

Hier, à la Chambre des députés, le ministre des affaires étrangères, S. E. Halli Bey, présentant la parole, annonça à l'Assemblée une autre nouvelle : celle de la fin des pourparlers avec l'Allemagne, touchant certaines conventions qui viennent d'être signées. Nos lecteurs connaissent l'objet de ces conventions dont la signature a été accueillie par les applaudissements des députés. A la suite de l'abolition du régime capitulaire, la Turquie entra en premier lieu en négociations avec ses alliés, à l'effet de concilier avec elles des conventions concernant ses rapports avec les pays étrangers sur la base du droit international européen et des conditions de reciprocité. Nos alliés, en acceptant l'abolition des capitulations, avaient, en principe, adhéré aussi à ce dernier point de vue. La démarche de la Sublime Porte avait, par conséquent été interprétée par eux dans le sens désiré, et les pourparlers avaient commencé. Ceux-ci durent assez longtemps, car c'était pour la première fois que nous négoцииions avec une puissance étrangère sur une convention de cette nature.

Hier, S. E. Halli Bey a informé la Chambre que toutes les conventions avec l'Allemagne, au sujet de cette question, avaient pris fin avec les quatre conventions y relatives ayant été signées. Il est superflu d'insister sur l'importance et le caractère au plus haut degré réjouissant de cette nouvelle.

Ainsi qu'il a été dit, les conventions signées sont au nombre de quatre : 1) sur les

de la Turquie, considérée par eux comme étrangère à la civilisation occidentale. Or, malgré cette attitude chôntante de nos ennemis, l'Empire Ottoman vient de prendre officiellement position parmi les puissances européennes. Car on ne saurait concevoir une réponse plus prééminente aux prétentions de nos ennemis, que la confirmation de ce droit naturel de l'Empire ottoman. Naturellement d'autres faits heureux, les suivront. Les dernières traités seront échangés entre l'Autriche-Hongrie et les autres puissances. Nos ennemis peuvent nous causer et continuer à nuire, et à faire du tapage, à partir d'aujourd'hui, la Turquie sera considérée comme une puissance européenne, laquelle profitera des droits internationaux qui sont confirmés aujourd'hui par la puissance la plus civilisée et la plus puissante du monde entier. Dans peu de temps d'autres Etats aussi se joindront à l'Allemagne. Les autres sont libres de se livrer à des tentatives contraires, par des notes ce qu'ils n'ont pas fait au moyen de leurs canons et de leurs fusils. La Turquie a le but de reconstruire son Empire sur les bases de sa première fondation avec dignité, honneur et civilisation ; elle persévétera dans la voie de la gloire et du progrès. Avant de terminer, il faut relever la haute bienveillance du gouvernement allemand et le désir de nous être agréable qui ont marqué les négociations et l'accord final ; cette attitude a été accueillie sympathiquement par l'opinion publique. Nous voulons donc pour ce geste exprimer tous nos sincères remerciements au gouvernement impérial allemand.

متر و متر متر

.. فرقه ..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

Les signatures échangées à Berlin

Berlin, 15. A. C. — De l'Agence Wolff :

Au ministère des affaires étrangères, les plénipotentiaries de l'Empire allemand et de l'Empire ottoman ont signé, le 11 janvier, une série de traités destinés à régler, d'une façon complète, les relations juridiques entre les deux Empires, à savoir : un traité consulaire, un traité de protection et d'assistance juridiques réciproque dans les affaires civiles, un traité d'extradition, un traité concernant le droit de domicile et un traité concernant l'extradition réciproque des insoumis et des déserteurs des forces de terre et de mer. A ces traités viennent s'ajouter 5 autres conventions aux termes desquelles les stipulations des susdits traités juridiques s'étendent aussi aux territoires du protectorat allemand, conformément aux conditions particulières de ces territoires.

Ces traités doivent remplacer le régime des capitulations jusqu'à présent en vigueur en Turquie, par de nouvelles stipulations répondant au droit international européen moderne.

Commentaires de la presse allemande

Berlin, 16. A. C. — Commentant la signature des traités turco-allemands, le *Berliner Tageblatt* dit :

« Les peuples allemand et turc peuvent se féliciter, au même titre, de la signature de ces traités. La conclusion de ces conventions constitue, en effet, un événement d'une grande importance économique et politique. On peut espérer que leur coopération sur cette base aura des résultats non moins heureux que la fraternité d'armes qui, depuis plus de deux ans, unit les deux peuples avec une fidélité inébranlable. »

Le *Boersencourier* écrit :

« La conclusion de ces traités constitue pour les Turcs un succès tout comme l'est la prise d'assaut, par les troupes turques, du village de Vadeni, qui vient d'être signalée. Elle est pour les Allemands un acte d'amitié, d'alliance et de fraternité d'armes. Nous ne doutons pas que la conclusion de ces traités sera comme telle hautement appréciée en Turquie. »

La *Vossische Zeitung* déclare :

« Pendant que l'Entente, dans ses réponses à M. Wilson, prouve de nouveau ses intentions tendant à la destruction de la Turquie, pendant qu'elle veut chasser l'Empire ottoman de l'Europe, abandonner Constantinople aux Russes et partager la Turquie d'Asie, conformément à un projet depuis longtemps établi, les puissances centrales, elles, veulent une Turquie bien vaincue. Polonais et débarquées que la ville de la Havane le démontrent de la manière suivante : le résultat fut au possesseur de l'île l'Entente, tandis que la partie turque fut au possesseur de l'Entente, soit l'empereur ottoman. Mais l'empereur ottoman, qui, au cours de la guerre d'indépendance, avait été vaincu, fut débarqué et l'île fut débarquée à la partie turque.

ایکی تورک اسیرک روسيہ دن فراری

مقامدا دوسلر لکه امير دوشش اولان
تجارت کپلنگه مستخدم غربیلی ایکورک، اخیراً
بوقتی دوسلردن فورانلوب سلطانیله مونه
موقت اولمشاردن، اوراده، و از درهان، فور بیانتو
اوراده (اومنیورخ) ایانی داشتنده کی بقیه زرمه
عزارا و خیوه هالاستنک، کندبلیک مکسکه
آلتیری سنتنده روس حکومی طرفین و میرلن
ام اوزری سرتیفیکاه سریدن سپهانه بولان
تورک نسل تجیهه منصب بولان، بر این قدر بان
چهاره، از خونه بروغونله، ضعیفه دلات آندچک
تسکن ایندیله بیلشند.

ایک توک، و جذرلی ادرمندن علکلیه
هرچه برامات موجود دکلهن، بولنک کیس
ایله بخر جزوی گوب (باکو) به کفلان و اون بیس
کون اوراده قالشارد، بولنک سلطان عله بحری
اعوق توککرد، دها پاشن اولا وک، فرنک، نانک
چهاره سنده دخ غرم و ممات دذا کاوتک آثاری
برلکسکه درود، هرایکی دوسلر طرفندن (ایمان)
کول اوفرندہ کاٹ (وچولونش) کوشنه برلہ شمله در
اوراده آلان ارسیترا - خار اسری لی ایله
برلکه توپن اولتلردن، بولنک افاده نسته
فیلسورود دن روس هنوز هنچ یونکر ایدی،
کوره، خندی - بیض مسکلر، شیغولابی چکی
اوکلیک، بعیضیه آلمان طرفندن اسیر ابلدکنکی
ادعا اینپوره رلی، با کوده سکونته براز
سانابده بیولک فاعلیه منبود اوبلنده ایدی،
ایدی، اسیرلر بیونک کوندلین دن اینکلیله صلح
منظر بولنکردی.

ایسرلر، بجا کوکر کاری ایسلیه قابنه دیویه
۲۰ (قویق) - دها چوک آز - اجرت
کنده ایدلر، کندبلیلیه بولنک غدا فا و جزوی
ایدی، اسیرلر بیونک کوندلین پاده و کاطر
فالسا قرار گاهنده کو دوس مستندیعنی طرفندن
چانپور وای چونه غائب برکوددی.

(آنکارا) بلدهسته فرب بولان (له فوران) -
نقی ایندیله کریکن سنده بولنکه لرنه
استخدام ایسلکه ایدی، ایک توک اسری لی ایله

(اوکا) طاغزی چجهه و بعده (ولفا) اوفرنده
کات بیولک برجارت و سنجان شری اولان
پیزینیون - کوندلنلردن، علکلیه کی طرفندن
غلای اسعار فوق العاده ایدی، هننهده بالک ایک
کلشدزه - بیکل چنهه اینپوره هرمه راست
کلشدزه - غایل قومانی کندبلیلی، شکره
پیزنه فانلاره مروض فیلان چار خنده دنی ب
طلغری کوندلنلردن، اسیرلر، استانبوله قدو
اوونومیلیه کلشدزه.

ایکاسیر، شوک و این کنک دن ایکن ایکن خال قالانش
پیزورنه نقل ایندیکن سکون بولان (قران) دن
کیکلکلری، بوداده مسلمان اهالیک خلاصکاری
غلای و آسازلرک و بودونه دن کوکنله منظر
بولنکر و گدن اوزرلری خوارنه کی اینکه
امرا ازد کاهنندن فارلری تسبیل اینلار طوغن

ایکی تورک اسیرک روسيہ دن فراری

ایکی تورک اسیرک روسيہ دن فراری
ایکی تورک اسیرک روسيہ دن فراری
ایکی تورک اسیرک روسيہ دن فراری

ایکی تورک اسیرک روسيہ دن فراری
ایکی تورک اسیرک روسيہ دن فراری
ایکی تورک اسیرک روسيہ دن فراری

مد نیتمنز و مد نیتلری

مدى اولنچ - وطنیه ندشیه ایسا ایچی ده
اسلام یارد - بونصدھی دعا آپیچ بوجله ایله
اپاده - بر ملت تایانه مدنی اولنچ ایجون او اذخار
بر ملت تایانه مدنی اولنچ ایجون او اذخار
اشتینک مدنی دیکر اقامدین اسیر کمکم که
قیغاناق - بالکن ای - اشتمل و همچو ایک
اصنده ایکلاریه ایغا و همچو ایک
ازامزد - بر عکس اوازه دیدت ادا این بر
ملت کندشنید بینشتن قدرن ایچیمه سون
عالک برچهل و وحشت در داری ایچنه فائمسی
آزوه ادسه آنکه دنیوی که خوشکار - بک
جزیس - حق - بینش - متفاوت - بینش - متفاوت - بینش
زیاد ساوهجی اولو - بینش - متفاوت - بینش - متفاوت - بینش
لازم قیر مفاخر قدر
و ایتار ایله بر کمک کندی مدنیتیز عکه
ایدمیم - بینش - ایچاده خمال جنکار اهمی
اسلامک فضال متنوعیه - شرق الینک ایجانات
عنهانیه اوزریه - غایب دهد و قرائت بر مدینک
صاخی ایچانه ایجانات - تکلیف ایلدن بیزور
کسور سنه کانک ایچاده ترک و سوسان هنجه تکلیف
این هنرفد - جمعت عینیه ایچند حقوق و حرثک
سوسک سرهیه ایزان اینن بولوردیه - بن
سردم ۱ - دیکه و مولل آکرزوه بولونیه بر فرد
هرد رخچون قرض بین - آقی هن مقامه فایلکار
ایندی
کوربلوک کراسلا خودکار مخودینه کلدار
بودجه علو جانه اقام ساگه که تاریخنده آز
صادف اولون
ایران ایجون بولله اولنچن کی آنلند منکل
هئتلل ایجونون بولله اولنچن کی آنلند منکل
ایشه بوندیکار سیاست سایه سندره دکاملا
ترکل اویلان اقام - ترکل سوسکه ایمانیه
اینک شرطله پیانیلدنن غیر اویلاند لور توکولور
هر دول عمامه ایلدن اول اولوردوه
بنون تاریخ علی بادعه ایمانل دلایلیه ملودر
بیک سرک ترجیح ایمانل دلایلیه ملودر
پارهیزند
[حدیقه روزا] [دوجه المخراج] کی کتب
تعاجیم ایچانه ایلده اولرسه - هان هرعلی
بومعایی تائید ایند
ترک - عالکنکه ک عنلف سانلور بر مری
تیغیت ایغلىری بیلر - هیزت - بزد - درد - کرده
مله ایچانه عکدنه کانک - آنک ایوند ایسی فاعون
قاوزون - ۱۷۸۹ - اغلاب کیبره میدان و زن
تبلیغه تاریخ ایچانه میان و زن
دموکراپیه کی ایجاد ایند و تطبیقده بک ده
موقی ایمانیه کار بیلیلند که ترک میتی
اسلامدن اول ده - آنن سکرده بوندن بیکر
حال ایچانه طایزیده
[قانون هرورد ایونه کی بزدهه ، زان
عضده - قلهه تصادف ایلیه ، لکن وظیفه
آئیه دره حالیکه غریبه ثبات اصول تخته و ربر
طلاق بیانلکه حقوق و امنیتی اولی اوزردن نانی
ایپیورودی
اوروپا دهد و قرمایه مدنیت سوسک سوزی
ظرفیت بارو - بوندهده خلدرن . لکن شوسادی
اویطا باره کار فراسمه زادهان ، رهان دهار دلو
مفسرلاری قانون ایستاده ایلکاب کمکری ،
اکلاره بازلندیه حقوق افرادی مدافعه ایجون
بر قیام داهی جانده بولندنی زمان ترک عصمه
عنهانیه ایمانل ده
اوروپا دهد معلم و اعضاشندن صون
ایدلر
ترکاب کار - قل اینان اجناس و عناصرده هر
میوهوند فسله - فله - مول - هرحت - ایدرلار ده .
خسارت مه کوونکه بکوکی موچونجیه بیان
ور ایلکه ایکرده
کامک بزی مدق ایوالمه ایمان بخواهارمه
لعله ایلکه ایمان بخواهارمه
لعله ایلکه ایمان بخواهارمه
لعله ایلکه ایمان بخواهارمه

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No. 25 bp9

... pâtes osmanles—car une nouveauté s'ouvre dans l'histoire des Ottomans. Et la Chambre, en applaudissant le ministre, n'a pas seulement rendu hommage aux efforts et à la clairvoyance du gouvernement qui se présente avec un beau succès, elle a aussi salué l'avènement du nouveau régime dans les rapports extérieurs de l'empire, régime de parfaite égalité et de réciprocité suivant les principes du droit public européen. Les mêmes hommes qui ont affranchi l'empire au dedans deviennent ses libérateurs au dehors.

Les capitulations étaient à l'origine une faveur octroyée par la magnanimité du sultan aux princes étrangers ; la première capitulation a été accordée en 1535 par le sultan Séliman à François Ier, roi de France. La Turquie était alors à l'apogée de sa puissance, la France dans une situation très précaire. Il ne pouvait donc être question de concessions arrachées par la force.

Mais de quelque manière que l'on explique l'origine des capitulations, un reste certain: la faveur devint par la suite une charge onéreuse.

Cette situation était dououreusement sentie par les hommes dirigeants aussi bien que par l'opinion turque. Après la déchéance de l'ancien régime, on s'efforça d'y remédier.

L'abolition des capitulations, en septembre 1914, a été saluée dans tout le pays avec un enthousiasme extraordinaire : la masse comprit d'instinct l'immense portée du changement qui s'était opéré. Continuant leur mission de relèvement les hommes d'Etat ottomans ont successivement retiré certaines concessions importantes jadis faites aux pays ennemis et enfin dénoncé les traités de Paris et de Berlin. Ils viennent maintenant de donner une sanction internationale leurs actes en signant avec l'Allemagne les accords mentionnés plus haut.

ces accords mentionnés plus haut.
Ainsi au milieu de la guerre, la Turquie accomplit avec persévérance la transformation de ses rapports avec les puissances étrangères, grâce à la clairvoyance de ses ministres et à la force victorieuse de l'alliance dont elle fait partie. Deut étaient les grands buts de l'empire ottoman dans cette immense conflamation : la sauvegarde de Constantinople et la réacquisition de son entière indépendance. Les patriotes turcs peuvent aujourd'hui constater avec satisfaction que ces deux buts sont atteints. Constantinople a été le centre des grandes crises du dix-neuvième siècle.

جعوس سر هافر مختار ثقلي

محترمکاره قارشی

حکومتک مصیب و عالانه تابیری

چهارمین شماره در دن آکاپا، اخلاقی طرفندن بر میان ریاستی کیکنده، خاندان پاشیولی، آگرها - عازسان، توکرا و لارستان ملایم، حربی ناظری اون (اشنی) دل هفته میلس میتوان

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

سایه

مکالمہ حادث

مذاکره میان ایران و عراق

لائق اولویتی اهمیتی فارغ اینه بله جات و سانحه بگیر ایام مشدورة
بتوان سلطنت معمون او ایلان در دکه ایل عجاج یو لو تقدیر کنید
اولندر : هماصه فکر لیزی عالمی بر سیاهه ایشانه کنایه
الکشاف ایموده ؟ اور ویهاده پاشانق و آور ویهاده
یعنی حق و عیق صلاحیت ساسی اول راق میگند ، بتوان خی
ایجنون یعنی او سانه مالک اولق و نهار پایانی لازم یکدیگر
آذق ایچه بیلوزد ؟ خط حرکتمند اسمای جیز شدید
وظفمند بر طرف دفن می داره غمزه درت الله ایله باره
اوی خوش سفر کشکاره دکل ، بالکن درین اسادرله تیه
قانع بولویه سکلداره دکل ، بالکن درین اسادرله تیه
بر تکلیف مدنی ایصاله چایشند
قانع بولویه سوزد که کرک می داره ایشانه عحافظه شدند ،
کرک مدینت حیاتنک اقبیاسه اللذیه و دشونه چکنجهت
سکل دکل اسادرل . یاقن زمانه قدمدان اوی اولمک معانی
بر قسم مرجع فلان و دیکر قسم عجده فلان سکلهه البته
کرکی طن ایدیلیه دی . با آنی بیلوزد که تهلی و اولنی
نهاده مدینت سکل و قادنه طور و وستنده دکل ، و وحده
و دعاهمه پاسار
ایشنه طامن باشانیه موقع اند捺اره موچه و محواله و شائزه
داخلهانه کایپور و بوده بزده یک رتکل سایمی سه همیسرد .
آرق بزن و زینه و میانه و تینه شکلهه دکل ، بر حقیقت روانیه
و مینه خالده سویله بیلوزد که بو کونی احواله و شرطاط
یک قاینهه ایصالات و مخدوات ساحنه شده ظام و قطبی
دکلهه بیله هر طالده یک و ایع بر نسبتنه موچه اونانی
کاکلهه . ایک حکومت مسویتنه ایگر لفف ادراک ایش
بر حکومت قدر میانی و اویستندهه عن مکار اولاقدره ؛
شتمیدی تائی زیانیده جو شکه بلاقات ایم اولان اسلامات
و تجذیبه دلکن دها هم رشی ، بر حرب ظالمه ای مرسیشندمه ؛
قطع تائی تک مناسیه د عطالت و تعدد سوچنده تلق
ایدیله بیکنین امیزه بو کونکه میانی سوچنده سوکل ندقیقات
تیبیمات ایک الیدیله جات ، سوکل پاض غلبه بیله حق
واشهه باشلاطم دقیقیه سادابی زمان هر کلت معلمکتی
خواهله بر غیرت و قفتیه ایشنه بولاجتنده قطب
شیمشن بوقدر . اسلامات و مخدوات برسنیبیه بوکون و وضع
ایدیک و بو کونکی اندیشه و پناهانه لیزی نه اولوره اولوسون
اوی هیچ بر زمانه نه اوتوناچگز ؟ نهاده اهال ایده بکر ؛
الکس نیسانشانک دردکن فرتنن استفاده ایه سوک
حضر افسر افرازیه ده ایوب سوکه قطبی ؟ تاک و میانه بر
و زغمه ایلاری بیلوزد ده دوضی ایچگز ؟ ای زمان
ایلولیله هیچ بر یونیه توفیق ایدمه بکه ؟ قرا خواجه
نمیت دا خلدهه و ضوح و صراحت ؟ ماما نظر ایشنه
اوله مقدوره . ایشنه طلمت باشانیه مستک وضع ایشنه
ستوردن بر یونلری آکالابورز

شی یا یاه ای انکان اووندی،
بیکوون اسلاحت-سالیمانی دوئه نظر آدھامهم بر ضرورت
این آشیدن، فایلتو-لابوند اور بند-نه-نفسی، بیک برو
و آزوو-را و تولاری مترقدن طانچمه با شالاسیم و هنات بزی
در زی پاک-الحقوق ملک-کاریه ای اوزن-پر زن-پر زن-پر زن-پر زن-پر
الان اغافی، ارقی اصلاحات و مکجود-آن-پاک-الحقوق، هاعوی،
پایه اوضاع و هدایت-رخانه، رسکانه موضوع محظ اولسی اتاج
شدند. ایان شنکرده دک-بیکون بیده و بویک ده
بر رفوق و سلاخنه احاطه ایندیه که موقس زیر
بر دیکن-خواهه، پایه-نیعنی تدقیقات و تنبیمات، جای
قفله ای-دند-کسر، فکر کر زی اصلاحات و تهدیدات فکر لزی

لـ*Allemagne*. On entend dire partout : Note bien, nous demandons sincèrement et sans gêne, sur quoi il base ses affirmations et reconnaître son petit jeu de cassino. Ecrit-il pour ses lecteurs, &c.

سـ
جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

جـ

</div

رسی، افغانستان تدوین افغانستان شہزادہ سردار
نامه افغانستان شہزادہ سردار
Vienne, 28 fevrier. (A.C.) L'Empereur et le Roi Charles a adressé au Roi des Bulgares, le Vendredi 27

27

TDV
Kütüphane
No 215

TDV İSAM

کفر یا که و مولثه سو و بوس اسقده قهرمان کسی
هدیه ایه العجاد با شفته تکی جارمی پوله ماستل
آلاییه باریان دین و نور کیا مدنیه قابلی
بولان اشلاف دولتیش کندیلی یخا او
خارجنده بر طام هشتار میدر که حق کلاره او وضه
اولو سن بر معنی امنیه ایگ مکن اوله بیاسون
خایر اول وطده اور ویاد اخاذنکی السالار دن منته
بر طام کو ملزی تحمل ایدن و کندی اعتراف
پوزندن بینه در حلا دوم ایدن شوقانی و امثال
مسار عده اون و آلدوره خصوصیه اولدوره
و کندیلرنن باشنسه شنس و میات یک بر اقا
ایستین هیتلردر. او ساحله کندیلرنک لاف و کذا
ماهیتی بر خطوطه بله ایلری به یکمه جا حکمر
فتیانی اشنا ایثاری هیتلر عینی سایلمازی
لو هر آلمایه باریان بزه مدنیه قابلیت
دیبورل بو توجهک سبی اوتوز آیاق حرط
هرچشمته و هر صفحه نهند دشمنی غزی پا
و حدمدن قود و در حق غلبه از امش اولنگندر
اکر الساینک قاموسی غله و ظرفک تیجه سو
باریار قله و مدنیه قابلیت لکه متراوف حد ایده
چکس تو هشو مالتی هیونه نهانه بیوں ایه هرکه
بوندن سو سکرمه هین و ادیه شاشارتی اعلاه
هر زمان حاضر و قادرز - مجهول دکاره که خصل
هزه ده عین باریان لغفار لکه عین مدنیه قابلیت
کلکه ازه اسنه فرشخدن باقمه روی بازیابی
دیبورل ای

نخستاً بزی اور ویا مدنیتی غایلیان اولویت
کوئند و بوسیله اور وابد اخراجین از ویدن
بخت ایدن دشنتر گزیر پرسه نهاده کند برایش
نه کلوچ و نه طایر بر موقه سقوط ایش اولد.
فراش ایش ایل بطيه بر دلیل کوکمکنور. آرتو دنیا
بیلود که بوجو بزرگ حسابرده، دشنتر گزیر
حسابت ده مدنیت حری کدار. دشنتر گزیر
سنده بزی سلوب برویدش رام احتراساری
اطمین ایلک ایجون اور ویا آشنه و بردیل :
اتکنتر من مهدی آلانیا امزدک الله قوی بر
تیک فولا خلوه اوله بیرون مدهش فایلخن
هرچ اوایزه ۵۰-۴۰ سه ایجون - فور توشه
سندا که غایری سی سه هیل غایره ایمه ک انتقام
الش اولن و لاس - لوره ک استداد ایکه ،
وسیه که هصردیده ایمه ایسه هایپر غلط شنکن
تفاضی اوزردن برو و براک اقایله و بواخه اول
آر ایم ایم ایم ایم ایم ایم ایم ایم ایم
مترازن ایلک بو اتفاق فارشینه موجود بشارغی
ساخنه موقدنه و بیور نیشنه بولندی . ایشنه
بریک بیلیزی مقصدی ای . اوتون آیلیک بر
داندن صوکره مسترت (ولیسون) لک گھوی بر
ت متوانی ایه تکب و اولجهد اهلان ایشنه
فایل میازمی ایلخ طردن مدنیت حایله
نتشار ایدلران بر مذاکاری دیمه کوستونه
ایشمق و بیون مسترت (ولیسون) و زیرین

n'apportera à la vieille monarchie des Habsbourg que des biens nouveaux et que son règne ne fera qu'accroître sa prospérité et sa gloire. Puissent également, grâce aux étroits liens de parenté qui M'unissent à la Maison Impériale et Royale et grâce à l'alliance qui unit si heureusement nos pays, alliance enracinée dans l'amitié inébranlable des deux dynasties, ainsi que dans la sympathie et la confiance réciproques de nos peuples, nos cordiales relations marquer pour nous tous un pas de plus dans la voie de la connaissance et de l'intimité mutuelles. Scellées par la fraternité d'armes, les glorieux exploits de nos vaillantes armées et les victoires qu'elles ont remportées sur l'ennemi commun, ont rempli d'admiration l'Europe entière. Puisse l'héroïsme de nos troupes alliées nous conduire à la victoire finale et à une paix glorieuse, afin d'assurer à nos pays un avenir de bonheur et de prospérité.

Je suis particulièrement touché et profondément reconnaissant à Sa Majesté Impériale et Royale Apostolique de l'attention toute spéciale qu'Elle a eue de charger son auguste frère de remplir cette mission historique auprès de Moi, et c'est en vous remerciant, Monsieur, Mon cousin et très cher neveu, des termes gracieux en lesquels vous reconnaissiez l'accueil qui vous a été fait dans ma capitale, que Je vous souhaite la bienvenue parmi nous.

Après l'échange des discours, le roi a remis personnellement à l'archiduc le Coqier de l'Ordre des Saints Cyril et Méthode, prononçant à cette occasion une courte allocution en bulgare.

Après la notification, un dîner intime a eu lieu au Palais.

Le dîner de gala.—Les toasts

Sofia, 26 février. (A.C.) De l'Agence Télég. Bulgarie: Un dîner de gala, de 72 convives, a été servi au palais et auquel assistaient, outre l'archiduc et sa sœur, tout le personnel de la légation et du consulat d'Autriche-Hongrie, tous les ministres d'Etat, le généralissime Jekoff, le président et le vice-président avec leurs chefs des missions secrétaires des légations, le maire de la capitale, les généraux, actuellement présents à Sofia, le secrétaire général du ministère des affaires étrangères et toute la Maison militaire et civile du Souverain.

A 7 h. du soir, a eu lieu la notification solennelle de l'avènement au trône de l'empereur et roi Charles. L'archiduc Maximilian, accompagné de sa suite et des personnages attachés à sa personne, traversa la salle des draperies et se rendit dans la salle du trône, où eut lieu la notification. Le roi portait l'uniforme de fedmarschall bulgare avec le collier de la Toison d'Or. A la notification, assistaient le prince Cyrille et le président du Conseil M. Radov avoff.

L'archiduc Maximilian prononça le discours suivant:

«Sire, — Sa Majesté Impériale et Royale Apostolique, mon auguste frère, m'a chargé de remettre entre les mains de Votre Majesté la lettre par laquelle Sa Majesté l'Empereur et Roi a offert à Votre Majesté son avènement au trône de ses ancêtres, c'est avec la plus vive satisfaction que j'obéis à cet ordre de mon auguste maître et frère bienveillant et gracieux. L'accueil, dont Votre Majesté a bien voulu m'honorer, ainsi que la réception chaleureuse qui vient de m'être témoignée de la part de la capitale du Royaume, me prouvent que l'alliance qui unit si heureusement nos pays est enracinée dans l'amitié inébranlable des deux dynasties, ainsi que dans la sympathie et l'estime réciproques de nos peuples. C'est grâce à cet union et à l'héroïsme mille fois éprouvé de nos vaillantes armées, ainsi que de celle de nos fidèles alliés, que nous pouvons attendre, avec calme et confiance, le triomphe final de nos armes glorieuses.»

Le Roi a répondu comme suit:

«Monsieur, Mon très cher cousin et très cher neveu, — C'est avec une affectueuse émotion que je reçois des mains de Votre Altesse Impériale et Royale la lettre par laquelle Sa Majesté Impériale et Royale Apostolique, votre auguste frère, m'annonce son avènement au trône de ses ancêtres. Fidèle aux traditions de Ma famille, je vois avec une profonde sympathie Mon bien-aimé neveu et beau-frère appelé à la haute destinée de succéder à l'lustre et vénérable monarque, feu Sa Majesté l'empereur et roi François-Joseph, d'impérial et sacré mémoire, convaincu que par ses éminentes et exquises qualités l'empereur et roi Charles I qu'Elle a eu la grâce de vouloir bien me

réserver. Les nombreux témoignages de sincérité et paternelle bienveillance dont Votre Majesté a eu la grâce de me comploter, dans ces belles journées de ma visite à Sofia, m'ont également rempli de la plus profonde reconnaissance. Profondément et agréablement ému, déjà par les aimables paroles de bienvenue avec lesquelles Monsieur le maire de la belle capitale bulgare, résidence de Votre Majesté, m'a reçu hier, l'accueil chaleureux et cordial à moi fait par les citoyens de Sofia, m'a, d'autre part, confirmé d'une façon si heureuse combien profondément enracinée est l'alliance unissant les peuples de la Bulgarie et de la monarchie austro-hongroise. C'est sur les champs de bataille de la plus grande guerre de l'histoire que cette alliance, qu'avait préparée, de la façon la plus heureuse, une sympathie mutuelle, a fait ses brillantes preuves et est devenue le fondement des 4 puissances qui se défendent si vaillamment au milieu d'un océan d'ennemis. Les souverains des peuples si étroitement unis sont la garantie que cette alliance, forgée pendant la guerre, portera les fruits les plus riches aussi dans l'avenir, dans l'époque qui suivra notre imminente et glorieuse victoire commune. Sa Majesté l'Empereur et Roi, mon auguste frère, dont je suis chargé de transmettre les vœux ardents pour le bonheur et le bien-être de Votre Majesté, de la Maison royale et du vaillant peuple bulgare, accueillera, avec la plus haute satisfaction le rapport que je Lui ferai sur les belles et inoubliables heures que j'ai passées à Sofia. Je répète à Votre Majesté mes plus profonds remerciements et La prie de vouloir me permettre de lever mon verre et de boire à la santé de Votre Majesté, de Sa Majesté la Reine et de tous les membres de la Maison Royale, ainsi qu'à la glorieuse et vaillante armée bulgare. Sa Majesté le roi des Bulgares Hoch! Hoch! Hoch!»

Les toasts furent prononcés en allemand. Après le toast du roi, la musique joua l'hymne austro-hongrois et après celui de l'archiduc, l'hymne bulgare.

Entre Souverains

Vienne, 28 février. (A.C.) L'Empereur et roi Charles a adressé au roi des Bulgares, le télégramme suivant:

«Je viens de recevoir de mon frère Max, le rapport verbal sur le brillant cours de la visite qu'il Ta rendue, sur Mon ordre, pour Te notifier Mon avènement au trône. Les nombreux témoignages de Ta bienveillance de parent, M'ont touché tout aussi profondément que l'accueil extrêmement chaleureux que lui firent tous les cercles de Ta capitale. Appréciant pleinement la haute importance politique des toasts échangés, dans laquelle Je vois une garantie de consolidation de notre alliance, forgée au milieu de cette lutte sanglante, et d'une prospère continuation de cette alliance après une paix victorieuse, Je T'exprime de tout Mon cœur, Mes remerciements les plus chaleureux et les plus sincères.»

برهه، اخراجی اینست یعنی ملک غایبی طرفان
محب انسانیت، دیرک، ملت غایبیه که
طنزینک والمال شیدی بی او ویجی طلاقنک سرو و کزی
ظامار، جوان، هود نامنیه بزرگ وار ایه
جهلسی ترازوسر الک پکنید که نمادا کر نه
شعا کفر برشی دیمهیورد. عجبا مقدور لرد نی
یوچه جو بازاردی عربت آذبلر. هایا سرک
انتم آلبیلر کر، هایا سرک رفاقت کن. یوچه
«قزم تازتر» کزی، «من» کزی، بالکری،
آغاکری، «نم» کزی یوق. یزم کی
چزمه کفر اولادیه بیلودم. سزی تکاحز تأهل
ایندیبورل. بازیق اوه.. واه.. واه.. بریز -

لیلک، ۲۵ نوم و ده
«بی خرض» و «تن برو و اله» «فوی انکر»
پانشوب اولانکریه بازیه «کیمه» دن فارغ

اوکن. کلک هیچ اوالازه تکله قدر «هار»
اولهم. کوریبور سکن آ. او ویجی طلاقنک احمد
سزکده زمده اک بیده «مالسلی» من، مدیدر.
ملت غاله ابه طابنی وباخور من محب انسانیت
آنک اسیی اوشناردو -

زوالی یونانستان، «محب انسانیت» و
تائب ایندیکریزیه نک، دیرک کی بیلیک انتکرمانک
ملت غاله طایبیه فراسنک، طالقی دیا بیرنیکی
ایتالیانک افرنده زار وزیون ا. بو کیدشه ایب
ایباء، سیوری کله قله چوچ سورمه کنکر
اویلیا، خیسز چنی معاشه کلک بو درت
اویونیکی دها یکن کون دوناعی (سودی)،
بیولک، کوچیوک، نیجار کلیلیخ (ظامار، یوان،
دوم) بالحرب (ترازوسر) آذبلر. قوای بریه
ویچیه (صداء، شمرا) ابکم وغیر ملم قالی -
نه غرب تصادف اوه. یونان استنلیلاری دها
او زمان صربیلره (مقدور)، او لاحله (جویان)
دمشکی. احوال حاضریه کووه (ومنیزه لوس) اده
انتم آلبیی بھی اخلاقی اویلر. او لسان
احتلامه رقم (مسکر)، قزم تازتر (باروت) -

من (فورشون)، باق (فلح)، آفاق (تفک)،
منتم (طوب)، چزمه (پاره)، تکاحز تأهل
(کرزلیه اعدام)، بر هیزی (پولمار)، ۲ نومرو
(استانبول)، بی خرض (پادشاه)، تن، ور
(پروسیا فرال)، او لیک (افق)، کیمه (قورقو)،
طواری)، او لیک (افق)، کیمه (قورقو)،
نکاح (صاله)، هار (دوسن)، طالقی (دشن)
معناریه موضوع ایدی -

«خیل» د فره کوزک صویونو نانه کوئنی
حاله کوزرسک اوکنده اکننه اکناف ایدوب طوران
بر طاق خاقنی سیاسه آزمستنے باشی آیاغی
چیزیلاری قالش اولان مقلته آچاهی الد کلیور.
اعتفادیه مشروع، غیر مشروع هر هانک بر منهنک
سویله غوغای مدیلریه حق بعینه، طالسینه کلک کیه
طباق بیله بیز ایسده الی باقی:

- روتتو ایدرم ...

دیدکه مصل این سیقه، طوفانه تحمل

ایدیله من، تر ظرک
- الوم باکا کلکز -
دیدکه بیک طوغیرد -
کوره سکن ... بارین بر صدای اثلاف:

- چوروک باقلم، پالیماریل، ورک

پاریلی باریلار دیه عکس ایده هاک، بوناک

پاریه اینش استنال هیچه مغلب اوله جقدر -

ایش شومک ونک سایه حیننده بیومنک

بیوبله طاشناری وارد - وقت اولور که دست حای

اسانک اسکستنده بوزه پیشید -

بودرلو عمامات امتنان کارهانک بر مثله هر

کون راست کلریز. آنا بیله، پاورو سی فوجاندن

جیزله ایندردزک:

- آی آرتق فولارم قویدی ... بر ازاده

پوری خنبر بیچ!

دیه بانلار. بوریمک ایچون گرست کجه

ایندیز، تریه امتعایه که کوره بیک چیز کین اولان

بو خاله، تریه بیاسیده نه دن جای اطیقیه لامسون؟

بر شرق پارچ سیدواما نه دن عربت آمزده:

(کیسه به بند، نه افکنندم)

دیه بیله عشق اولسون!

۱۰۶

نخلیص ایله مکدو. (ل.)

مویش قیالات استقبالی

لا بیچ ۱۷ تشرین اول - (لا بیچ)

دار الفتوی، احوال صربیه متخصصی برفسور

(اشتندورف) سفر ایلی چینیانک صوک امتعده

صرص و سویش فنالی قناده بر تو فر اس اعطا

ایله مکدو، موجود بین الملل معاهده اه کو و سویش

فنالی کر حال صلحده کر که حال حربده هر هانک

بر تجارت و باخود حرب سینه کاده بولندیلی

لازمده. مویش قناده هیچ و حرك خصانه

اجرا ایدله منه. فقط بکون انکله مویش قنالی

بر دار الحرب حاله اه راغ اغشدر. آلمانیک بومنده

تفیف ایندیکی غایبلرک اک مهارندن روی، سویش

قالی، حرب زمانشده انکله حاکیت و قسطنطین

نخلیص ایله مکدو.

اوتشدر که بوکا هر کس موافق آینده بیلور

.

(شیدان) دو تک بیانات اشانده شیوه زیری

آله چون نفعه بولنان ۵ باشند پقادی او کنکار اله حریه باز ایمان او کنکار و پیمان و میان اراده مخصوصه فرانسه اله اشلاف ایسلاند علکنکار به بیفانک کینن قان و کنکه عصای قائلسرین تخلص اوئه بیساجکه کسب اطلاع اندمودرل . فرانسلر ها اولان فرانسلر ، ایلان فرانسلر که آنایانک اخذ سکر قانونه توپقاً مدستی الی بینن فرق به ایندرلسی و بیول اسرای حرب اسراسی معلماین باشی و خشن

اولان ده آمانلر قالیلدر . اینه و دسواری مساعده ایسلاند و اسا خنده که توکرلسته مساعده ایسلاند و اسا خنده که حس و توفیق جز اریک خانم حریه تاچیل خنده کی فرانسلر که اسرای شهیل آنایانک استبلیل تامن ایلایجه به دکن لزوی قدر مدت صدق صدقی محاطه اغیری . باش و کلک افادتی تقدیر

وخت ایچ ایرانی :

مشک اوله رق سوز آلان موسیلست دوکور

(داوید) بروچ آق بیاناده بیلندر : آنایانه باش و کلی خشم طردن آنایانک شان و جھنی

آله قابل توفیق صالح تکلیف کنکه قبرده کنیدنک صالح کمانه بیان المشدی

باش و کلک بیاناتی بیکون دنی هیله کند

اوئه بیلور . باش و کلک بیانات (بریان) (لوی بجور) لک دیکارنن سینون بعقر بر

آنکه بخانیتی سائیز بیلور . مارال که فرانسلر ایکاز ناطر لری هلکنکنیک حربک تادیشی اکزو

ایلایکی و آنایانه ایچ ایلانه بارچ لایمیه نا دعوم برعی اسندنکی سوبایلر . اوید

بعض شمشانه بولندنن سکره سوزنه و اهله دشدر که نخت ایچ محاربه سنه کافی ایان طرفی

بی طرف مالک موقوفه دهات اولندر . نخت

ایله ایخان اویان غرده سویال ده موکر اطیحه صلح توپی ایچ و بلکه سانک عدیه ایکان ایدر

حرک مسویق کیه عاد :

ایکایز آنایانک باخ خنده هر که ایدرک تاری

حری ایش ایتدنکی اعاده دوام اندسورلر . بوکا فانی داتا دیه بیلور : ۱۹۱۴ سنه

۳۰ توزنده حریه میزان ورلیه کیه ایلایکنکن لوندره سپهی برس (بغوفسک) اکرسنده

حصوله کان بر صورت تسویه ایدی . رویه دخی پیورت تسویه موافق ایلدنی بوندن ماعداً

آنایانلر قند و سرلنی ناصاحه و قایده منتهی بول ایدلکن خنده ایلکن دهار . بونک ایلکن

پونه فاصله سرفه کی خیزی کندر . بوخ در جال

صوردت تسویه کونه کونه مهدر . حال بوک او ایاده پیسوسون غاه ایکانزه دهار

پونه قاحسره خونه کیه جکنده دائر ثانم تامه حکمنه بو

ایلی . ایشنه بوجنت روسیه و فرانسلر آنایانکه گوندزدیکی سلمون هنر اندامه اوزرمه مکه کار قایده

پیورت تسویه قبول المهدی . تام بیانده

مسولیت حرب ایکانزه عسکر . هاله قاب ایلکن

پر بیچانک ایکانزه ایاده ایلسانی ازو

ایلیبورز . نتمک ایکانزه و فرانسلر بونک ایزو

ایلیبورز . بر اصله ایلیانه ملک مقصدیه حربه کیزمهک . بر ایکانزه شان فرانسلر که دوچار

تعرض اویله چنی خنده . تائیمات و بیرون

بریس (بغوفسک) نک تائیمات صورت تسویه می

تائید آنایان ایغاطه ایکانزه فرانله کونه کونه

دیک ترا فانه ایکانزه ایکار عویه سنه بیرون

پولنور . ۵۰ رس (حریه مان اولن تصدیله

فرانسه ظاریه بلاقیه و شرط پیسوسون غاهی

تصین ایکه سوق و تشوریت ایلیبور ایسی .

(زورهس) ک بیون ساعیه زیمه سه قاندر . بن

بن (زورهس) لک اغورنده ترک جات ایلایکی

پیشنهاد ثابت ددم . آنایانک ایکانزه عاندند کی

حسیات خصوص کاره ایکانزه آنایانک ایچ

براقق و خریدن سکره آنایانه فارش تیارت

محاربه می باقی صورت اشناز ایلیبور . لطف

ایکانزه جهانی ناظر (روسان) کی دوش

نیبورل آنلر باشه فکرده بولنور .

اویلیندن دشمن اوزاده (۶۰،۰۰۰) خاندات ورمیور . وسیلیزوری .

آله چون نفعه بولنان ۵ باشند پقادی او کنکار اله حریه باز ایمان او کنکار و پیمان و میان اراده مخصوصه فرانسه اله اشلاف ایسلاند علکنکار به بیفانک کینن قان و کنکه عصای

فائلسرین تخلص اوئه بیساجکه کسب اطلاع اندمودرل . فرانسلر ها اولان فرانسلر ، آنایانک ایکانزه که فرانسلر که ایلان فرانسلر و بیول اسرای حرب اسراسی معلماین باشی و خشن

اولان ده آمانلر قالیلدر . اینه و دسواری مساعده ایسلاند و اسا خنده که توکرلسته

مساعده ایسلاند و اسا خنده که حس و توفیق جز اریک شیلی آنایانک استبلیل تامن ایلایجه به دکن لزوی قدر مدت صدق صدقی محاطه اغیری .

دکن لزوی قدر مدت صدق صدقی محاطه اغیری . باش و کلک افادتی تقدیر وخت ایچ ایرانی :

مشک اوله رق سوز آلان موسیلست دوکور

(داوید) بروچ آق بیاناده بیلندر : آنایانه سرمه درجه و هر دلو غایان و میجاندن و شدید

آله قابل توفیق صالح تکلیف کنکه قبرده کنیدنک صالح کمانه بیان المشدی

باش و کلک بیاناتی بیکون دنی هیله کند

اوئه بیلور . باش و کلک بیانات (بریان) (لوی بجور) لک دیکارنن سینون بعقر بر

آنکه بخانیتی سائیز بیلور . مارال که فرانسلر ایکاز ناطر لری هلکنکنیک حربک تادیشی اکزو

ایلایکی و آنایانه ایچ ایلانه بارچ لایمیه نا دعوم برعی اسندنکی سوبایلر . اوید

بعض شمشانه بولندنن سکره سوزنه و اهله دشدر که نخت ایچ محاربه سنه کافی ایان طرفی

بی طرف مالک موقوفه دهات اولندر . نخت

ایله ایخان اویان غرده سویال ده موکر اطیحه صلح توپی ایچ و بلکه سانک عدیه ایکان ایدر

حرک مسویق کیه عاد :

ایکایز آنایانک باخ خنده هر که ایدرک تاری

حری ایش ایتدنکی اعاده دوام اندسورلر . بوکا فانی داتا دیه بیلور : ۱۹۱۴ سنه

۳۰ توزنده حریه میزان ورلیه کیه ایلایکنکن لوندره سپهی برس (بغوفسک) اکرسنده

حصوله کان بر صورت تسویه ایدی . رویه دخی پیورت تسویه بوندی بوندن ماعداً

آنایانلر قند و سرلنی ناصاحه و قایده منتهی بول ایدلکن خنده ایلکن دهار . بونک ایلکن

پونه فاصله سرفه کی خیزی کندر . بوخ در جال

صوردت تسویه کونه کونه مهدر . حال بوک او ایاده پیسوسون غاه ایکانزه دهار

پونه قاحسره خونه کیه جکنده دائر ثانم تامه حکمنه بو

ایلی . ایشنه بوجنت روسیه و فرانسلر آنایانکه گوندزدیکی سلمون هنر اندامه اوزرمه مکه کار قایده

پیورت تسویه قبول المهدی . تام بیانده

مسولیت حرب ایکانزه عسکر . هاله قاب ایلکن

پر بیچانک ایکانزه ایاده ایلسانی ازو

ایلیبورز . نتمک ایکانزه و فرانسلر بونک ایزو

ایلیبورز . بر اصله ایلیانه ملک مقصدیه حربه کیزمهک . بر ایکانزه شان فرانسلر که دوچار

تعرض اویله چنی خنده . تائیمات و بیرون

بریس (بغوفسک) نک تائیمات صورت تسویه می

تائید آنایان ایغاطه ایکانزه فرانله کونه کونه

دیک ترا فانه ایکانزه ایکار عویه سنه بیرون

پولنور . ۵۰ رس (حریه مان اولن تصدیله

فرانسه ظاریه بلاقیه و شرط پیسوسون غاهی

تصین ایکه سوق و تشوریت ایلیبور ایسی .

(زورهس) ک بیون ساعیه زیمه سه قاندر . بن

بن (زورهس) لک اغورنده ترک جات ایلایکی

پیشنهاد ثابت ددم . آنایانک ایکانزه عاندند کی

حسیات خصوص کاره ایکانزه آنایانک ایچ

براقق و خریدن سکره آنایانه فارش تیارت

محاربه می باقی صورت اشناز ایلیبور . لطف

ایکانزه جهانی ناظر (روسان) کی دوش

نیبورل آنلر باشه فکرده بولنور .

موسیو بروتوپروف

حربه دخوندن بری مختلف فاصله‌له متوجه
ناظر، پاش و کل دیکشیده مکده اولان روسیه
چکارده (سیمیراسی) ولایت اعیانند دوام
 مجلس رئیس نایسی موسیو (بروتوپروف) ای
داخلیه ناظری مقامه کشیده شد. روسیه کی
اداره مطلعه بتون انتقامه ای، علی الخصوص بوشه
ملکتنه بتون انتقامه ای، علی الخصوص بوشه
مساب آلوه بحرب اشانده، پک زیاده
آرناجندن بوکی تسلیت طبیع کورمه کی افتضا
اید. چار بودن اول داخلیه ناظری اولان
موسیو (خوستوف) ای تقاعد سوق ایتدکدن
صوکره بیریه موسیو (بروتوپروف) ای کیمین
ایسهه بوذات دخی ترقیه و راه ایلدار اولین یافندن
ایجین ایجین قایامده اولان روسیه احوالی
تکین ایدمه یه چکدر. چار هر دفعه سنده داخلیه
ناظریه پاش و کلاری از تجاع قرقاسندن اخابده
اصرار ایدیور. بیریه شبه برق بر کون بردن
بره فوران ایده چک ناشره اخالک شدی تغییر
ایله چکدر.

پیمانه شهنشان سیاردن

صوک استمنا ایدهن قاینه نک رئیس
موسیو قالوه روبولوس

روس ساحة حربه بر نظر:

رسول بیش آیه قریب بر مدتر دوام ایدن «بیوک» تعریضلرند نه قازاند یار؟

بر منه لک روس، اتکلید،
ژاپون مهمات فابریکه لبله واسع

روسیه نک بتون بشري و غیر

بهریه منابعک محصول غیری اولان

«بیوک» روس تعریض کاه فاصله ل

وره مک و کام تند ایده لک چکن

حی براندن بری بیش آیه قریب بر

زمان دوام ایتدکدن سکه نهایت

توقف اندی. بر قاج کوندن بری

آلان و اوستیا شیخ رسمازی

روس محاسنند افراد پک آز

بخت ایلپیورل. ذاتا صولکزماله ده

اوئدن بریدن صیزان معلومات

بروسلوف اردوستنک تعریض دوامه

طافق قله یعنی کوستیبوردی.

هه صوک دوپیریه عادی رسی روسیه

دوپیانیا به بتون اشلاف ایجون

جان آلهچی بر ماہنده ایکن،

رسولرک بوراده رومنه امید

ایله یکن نسبت واسعدهه یاردم

ایدهه ماری و هر منه تاد و قرون شناد

میدان محاربه لنده بر بیریه متعاف

رومن اردوی شنک خو ایله لرن

سیمی قلاری پک کوزن ایشان

ایلپیوردی که روس اردویی آرقن

قوشک سوک حدینه کلاشد و هیچ

بر طرفه قوت آیپوب کوندره جله

بر حاله دکادر. بیانه علیه روس

تعریضه اساس اعتصاریه توپ

ایشدر دیگن ظفر جهه باکش

اویاز. بلکه بروسلوف صوک بر

ایکن غیرت دها کوستنک چال بشیره

قطط بو غیره یکنین بر مقدار

موڑیک قانی آقیشندن باشنه بر

شیخ یارماز.

واقعا بجزل بروسلوف اردو.

سی، بقاره کی خریطه ده کویه

له جی او زده، آلان و اوستیا لبری

چکن سنه کی خط حریک (پیش)

بطاقلرندن آشاغی رومانی حدوده

قدرا اولان قسمی بر از کری سوره.

پیامشنده کننیه دوکی عن تارده

اردقندیه و چهله بر میلیون کیلک

شایعه مال اولان بو تعریضه

مان هیچ بر موییت سوق الجیهیه

تائین ایدهه شد. فی المثله روس

تمرمی، ریضا کوریوند پیشنه

قدر اولان خط حریکه حر کنتر

قاله رفیق، جویده غالیچیا و قاریانلری

استلا ایچ و مکن او لورس رومن

اردو سیله بالاشترک جار او ومهه

ایمک غاییه سی قیقب ایدیپوردی.

هیچ بر برده آلان - اوستیا

جهه سی دله مهمله، هر طرفه

طوبیاد فری انسان سورولیزی بلا

صحت و بلا آرام مذخه سوره رزک

آیلرجه مدت بوز بکار چه سکر لری

قید بر میلردر. ایشنه شیمی کورو بیورز که، اتکلزله فرنسیلر ایدهه امیده دوشون بی

«بیوک» تعریض متفاصله زنک لازمال قدرت عسکریه لری مواجهه سنده از شن، کیمیش و روس

اردوستنک بر منه لک تیقات و تیقاتی، قوای مدرکه سنده از شن، کو تور میدر.

رومیانلک حریه و روس اردوستنک معافیت یکیه رک کیده کیکن، کان خبرلردن آکلاروز، حالیکه

بروسلوف ده، اصول سقیم حریله اردوستنک تو کنمکه بیوز طویلیه کور و نیجه، تازه رومن اردوستنک

اضشار لاد فریه شبهه اویان یکی شربه لاره زمین ایمزه دوشمه مک ایجون دوش بدوش تعاون،

صریعه وزون بکه بورل.

بیوک روس تعریضندن اویکی خط حرب.

الیوم تعریضنک توقف ایده یکی خط حرب.

رسولرک درت آیده الده ایده بیلکل کری بیلکل.

بیوک روس تعریضنک نیچه سی کوستور موضع خریطه

«بیوک» تعریض متفاصله زنک لازمال قدرت عسکریه لری مواجهه سنده از شن، کیمیش و روس

اردوستنک بر منه لک تیقات و تیقاتی، قوای مدرکه سنده از شن، کو تور میدر.

رومیانلک حریه و روس اردوستنک معافیت یکیه رک کیده کیکن، کان خبرلردن آکلاروز، حالیکه

بروسلوف ده، اصول سقیم حریله اردوستنک تو کنمکه بیوز طویلیه کور و نیجه، تازه رومن اردوستنک

اضشار لاد فریه شبهه اویان یکی شربه لاره زمین ایمزه دوشمه مک ایجون دوش بدوش تعاون،

صریعه وزون بکه بورل.